

JANKO GRUDNIK, PROFESOR

PESMARICA ZA MLADINO

Sestavljena v smislu §§ 42 in 44 ter odloka ministra prosvete ▼▼▼
(O. N. br. 48491) od 15. julija 1934.

I. del.

v Ljubljani, 1938.

JANKO GRUDNIK, PROFESOR

PESMARICA ZA MLADINO

Sestavljena v smislu §§ 42 in 44 ter odloka ministra prosvete ▼▼▼
(O. N. br. 48491) od 15. julija 1934.

I. del.
v Ljubljani, 1938.

94998

JANKO GRUDNIK, PROFESOR

PEŠMARICA ZA MLADINO

D 4184/1950

Štamparstvo in tiskarna "Zvezda" Ljubljana, 1950. (C. K. št. 4184/1950)

Ljubljana, 1950.

Abecedno kazalo pesmic.

Štev.

60	<i>Ajde spat</i>
32	<i>Al' smo bili dobri</i>
49	<i>Andrejček in plička</i>
35	<i>Balonček moj lepi</i>
20	<i>Barčica (po morju plava)</i>
6	<i>Belček in Tička</i>
50	<i>Blago nama pticama</i>
36	<i>Bodi mi zdrava</i>
45	<i>Bog je ustvaril zemljico</i>
25	<i>Bože pravde</i>
52	<i>Cveče</i>
32	<i>Da smo pridni bili</i>
35	<i>Deklica spušča balonček</i>
2	<i>Dobro jutro, dobri Bože</i>
1	<i>Dobro jutro, mamice</i>
9	<i>Dom</i>
21	<i>Dve ptice</i>
11	<i>Golobček čedna stvarica</i>
7	<i>Hajdemo, dečice</i>
40	<i>Ixidori</i>
38	<i>Jager pa jaga</i>
6	<i>Jagnje belo</i>

Štev.

27	<i>Ja sam mala Ruža</i>
47	<i>Jaz pa pojdem na Gorenjsko</i>
22	<i>Je bela cesta uglajena</i>
4	<i>Je v dolini šumica</i>
39	<i>Ježek - branjevček</i>
5	<i>Joka se mala Vidica</i>
26	<i>Jugoslavija moj dom</i>
52	<i>Kdo je krasno cvetje ustvaril</i>
58	<i>Kdo ti daje sladke sanje</i>
33	<i>Kje so moje rožice</i>
44	<i>Kje so tiste stezice</i>
15	<i>Kje so tiste rožce moje</i>
27	<i>Kuća</i>
10	<i>La la la la la</i>
24	<i>Laku noč (moj pupoljče)</i>
59	<i>Laku noč (sunce zašlo)</i>
24	<i>Lahko noč ti moj srček</i>
57	<i>Lahko noč (svetlo sonce)</i>
10	<i>Lepo je doma</i>
41	<i>Lepo je pa res na deželi</i>
30	<i>Lepo je pomlad</i>
46	<i>Le sekaj smrečico</i>
42	<i>Leži, leži ravno polje</i>
43	<i>Lipica</i>

Štev.

19	Majčica moj ando
3	Majka
4	Mala Milica
16	Mala vam je Zlatica
32	Mali raj
3	Moja mama veli (pravi)
2	Molitvica
51	Muha in muhica
18	Na Gorenjskem je fletno
29	Na cvetno nedeljo
17	Na planincah (luštno biti)
14	Na planincah (soncece sijè)
31	Naš vrtec se prebudil je
37	Na vrtu
16	Nevolja
26	O Jugoslavija, moj dom
13	Otrok živim v veselju
55	Pastirče mlado in milo
50	Pevanje ptica
5	Plakala mala Vidica
7	Pojdimo, dečica
60	Pojdi spat
12	Pomlad se bliža
28	Pomlad se bliža

Štev.

31	Pomlad
37	Po vrtu sem hodil
7	Proletna pesmica
9	Ptica sebi gnezdo snuje
8	Ptičica je bivala
9	Ptičica si gnezdo snuje
14	Rana pesma
27	Rožica sem mala
36	Rožici
54	Ruža i ljubica
19	Sad mi čelo ravna
53	Sijaj, sijaj, sončece
12	Sneg za to leto slovo je že vzel
28	Sneg za to leto slovo je že vzel
55	Snuzdeni pastir
48	Sonce čez hribček gre
59	Sonce tone gine dan
50	Srečne me smo ptičice
51	Stara muha hčerkico
43	Stoji, stoji tam lipica
39	Striček jež je sklenil
59	Sunce našlo
23, 57	Svetlo sonce se je skrilo
14	Tamne noči nista večje
14	Temna noč je že minila
52	Tko u polju i u gori

Štev.

54	Tožila vijolica
49	Trudno ptička v kletki
54	Tužila se ljubica
58	Tvoj angel
4	U dolini šumica
60	Uspavanka
42	Vojaki na potu
56	Vrbniče nad morem
29	Vrpel škrjanček
21	Žašla jednom
21	Žašla ptičica je morska
5	Žlatna ptičica

Opombe

k petju pesmic.

- 1) Četudi se v I. in v II. razredu navadno poje le enoglasno, so vendar pesmice namenjene tema dvema razredoma v pesmarici postavljeni dvoglasno. To pa zato, da morejo učenci pozneje v višjih razredih ponavljajoč te pesmi peti iste dvoglasno, kakor tudi zato, da more učitelj tudi že v I. ali II. razredu svirati II. glas na gosli (kadar učenci že prvega brezhibno pojo) in tako pripravljati mladino na poznejše dvoglasno petje.
- 2) Ime pod naslovom pesmice je ime pesnika. Ime skladatelja pa se nahaja desno pod naslovom. Če imena ni, pomeni, da je napev naroden.

3) Taktiranje vseh pevcu je nujno potrebno in lahko izostane le, če eden ali pa več njih - tudi celi oddelek - taktira drugim.

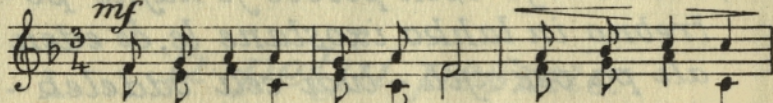
4) (za II) Ne poj vsega enako glasno! Mesta v pesmi, ki naj se **tiho** pojo so označena s „p“ (= piano), kar pa je glasnega, je označeno s „f“ (= forte). Znak — pove, da naj se poje α naraščajočo močjo glasa (vsak hip močnejše), nasprotno pa znak — veleva, da naj moč glasu **pojema**.

5) Pazi na lepo, čisto in razločno izgovarjanje besed!

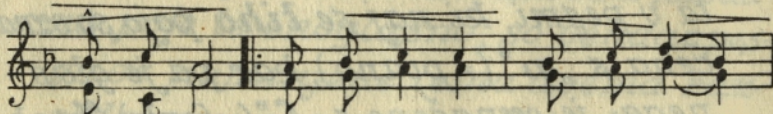
6) „mf“ = „mezzo forte“ = srednje močno

I.
1. Dobro jutro!

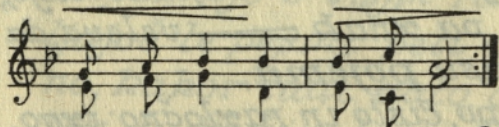
Počasi
mf

1. Do - bro ju - tro, ma - mi - ce, do - bro ju - tro,
2. Če - do vam je u - šta - lo, noč je do - bro
3. Sa - nja - la sam, ma - mi - ce, da sam bra - la

ta - ti - ce! Ka - ko ste mi spa - va - li,
pro - spa - lo; an - do knjemu si - ša - o,
ru - ži - ce, da sam vi - la ki - ti - cu,

što li ste mi sa - nja - li?
ce - lu noč ga ču - va - o.
xa te i xa ta - ti - cu."

"Dobro jutro, Bog naj da vama, atek, mamica!
Šta kaj dobro spančkala, šta kaj lepo sanjčkala?"

Dele vaše ustalo je, uso noč dobro spalo je,
angelček pri njem je stal, in uso noč ga varoval.

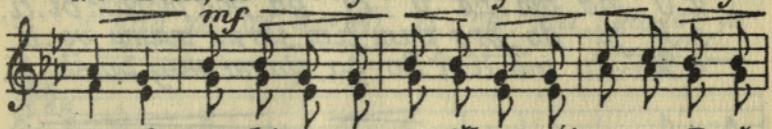
Sanjala sem, mamica, da sem rože trgala,
pa sem venček spletala xate in xa ateka."

2. Molitvica.

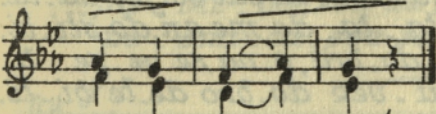
Počasí

1. Do - bro ju - tro, do - bri Bo - že, ja sam, ja sam
2. Hva - la, što je zo - ra ta - ko le - pa, le - pa
3. Hva - la, što naš do - bri o - tac za nas, za nas
4. Hva - la, što ti i - grať mo - gu s bratom svojim

1. ma - la, pa ti ne znam ništa re - či ne - go: Bo - že,
2. mi - la, hvala, što me majka mo - ja po - lju - bi - la,
3. ra - di, hvala, što nam kora hle - ba ta - ko, ta - ko
4. ma - lim, hva - la, što ti mo - gu za sve, Bo - že do - bri,

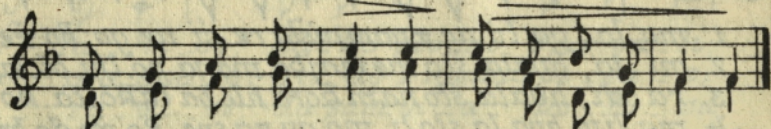
1. hva - la, hva - la!
2. po - lju - bi - - la!
3. sla - di, sla - di!
4. da za - hva - lim!

-
1. Dobro jutro, dobri Bogec, jaz sem zdaj še mala
pa ti samo morem reči: „Ljubi Bogec, hvala, hvala!”
  2. Hvala, da jutranja zarja je tak lepa, mila,
hvala, da je mamica me poljubila, poljubila!
  3. Hvala, da nam dobri oče pridobiva vsega,
hvala, da nam kosček kruha se prilega, se prilega!
  4. Hvala, da igrat' se morem z bratom svojim malim,
hvala, da za vse se lahko ti zahvalim, ti zahvalim!”

3. Majka.

*Zmerno**mf*

1. Mo - ja ma - ma ve - li: „Ti si mo - ja ma - la,
2. O - na me - ne u - či, ka - kva moram bi - ti,
3. A ja do - bro pam - tim, što mi mama ve - li,
4. Za - to mo - lim Bo - ža, da mi maj - ku šti - ti,

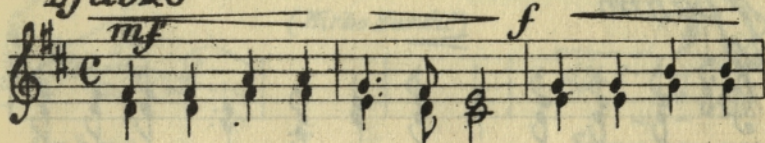

- ja te ne bih ni - kom za sav svijet da - la.
 da me lju - bi ta - ta, da me an - do šti - ti.
 za - to, kad sam do - bra, o - na se ve - se - li.
 a ja ću joj u - vek do - bro de - te bi - ti.

-
1. Moja mama pravi: „Ti si moja mala;
 pa bi te nikomur za ves svet ne dala.
  2. Mamica uči me, kakšna moram biti,
 da me atek ljubi, da me angel štiti.
  3. Rada mamu slušam, kar mi naročuje,
 kadar prav sem pridna, srčno se raduje.
  4. Pa Boga le prosim, naj mi čuva mamu,
 da imela z mano bi veselje samo.

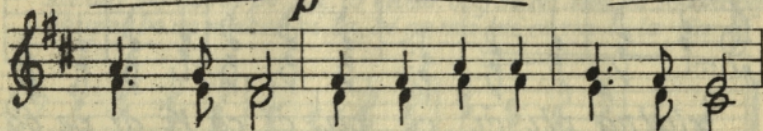
4. Mala Milica.

Ljubko

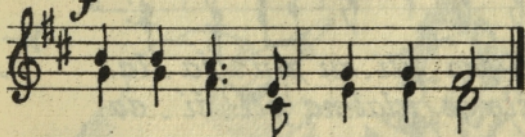
1. U do - li - ni šu - mi - ca, u toj šu - mi
2. Kad i - za - de Mi - li - ca, pa je vi - di
3. Kad za - pe - va Mi - li - ca, sla - tka joj je

p

- ku - či - ca, u toj ku - či gr - li - ca,
 šu - mi - ca, sva za - si - ja go - ri - ca,
 pe - smi - ca, sve se ku - pe pti - či - ce

f

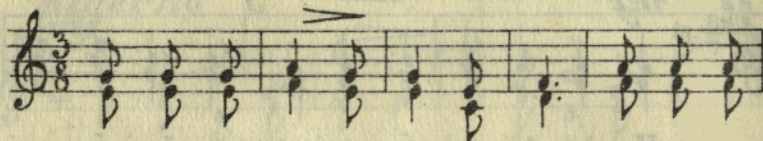

- le - pa ma - la Mi - li - ca.
 kan - da svi - će zo - ri - ca.
 o - ko ma - le Mi - li - ce.

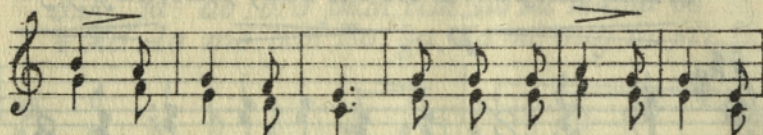
1. Je v dolini šumica, v šumici pa hišica,
 v njej prepeva grlica, lepa mala Milica.
2. Ko izide Milica, pa jo vidi šumica,
 zaxari okolica, ko da vzhaja zorica.
3. Ko zapoje Milica, sladka ji je pesmica,
 zbirajo se ptičice vse okoli Milice.

5. Zlatna ptičica.

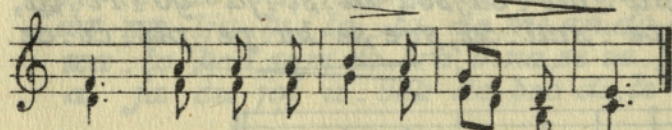
Lahno

1. Pla . ka . la ma . la Vi . di . ca, do . šla joj
 2. Sur . ši . la pe . smu pti . či . ca, za . spa . la

zlatna pti . či . ca, pti . či . ca Vi . di pe . va .
 ma . la Vi . di . ca, lep . ša je mala Vi . di .

la, Vi . di . ca pti . cu slu . ša . la .
 ca, no što je zlat . na pti . či . ca .

1. Joče se mala Vidica,
 pride k njej zлата ptičica.
 Ptička zgoletapesmico,
 slušala Vidka ptičico.

2. Ptičica spev končala je,
 Vida medtem zaspala je.
 Lepa je mlada Vidica,
 lepša ko zлата ptičica.

Belček in tička

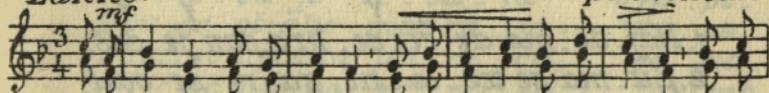
(Mirko Kuncič)

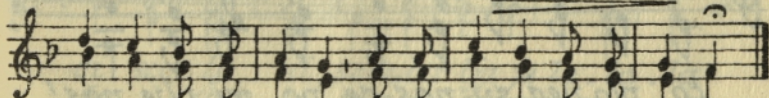
Lahno.

mf

Sprahman

Ja grije be.lo, ja grnje ma.lo, pri.di.Zmano boš i.gra.lo v zla.tem
 Ka.dar žej.no boš po.sta.lo in do.volj se na.ska.ka.lo, sku.paj
 Skupaj bo.va mlekce pi.la, ki ga ma.mi.ca na.li.la da.vi

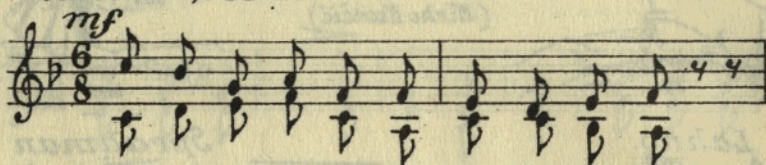

son.cuse vrh grič.ka, ti si Bel.ček, jaz sem Tič.ka.
 bo.va mlek.ce pi.la, ki ga da.vi sem do.bi.la.
 v to.le ste.kle.nič.ko je za svo.jo ma.lo Tič.ko.

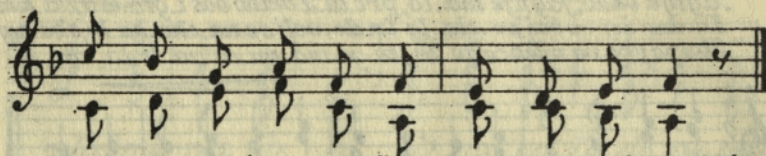

7. Proletna pesmica.

Žmerno, veselo

1. Haj-de: mo, de-či-ce, kra-san je čas,
2. Šu-ma se xe-le-ni, ša-ri se cvet,

- to-plo več su-naš-ce po-xi-vlje naš!
pla-vi se bo-xji svod: di-van je svet.

1. Pojdimo, dečica, krasen je čas,
toplo zdaj sonce izvablja že naš.
2. Zelen je gaj in log, pišan je cvet,
moder neba obok, krasen je svet!

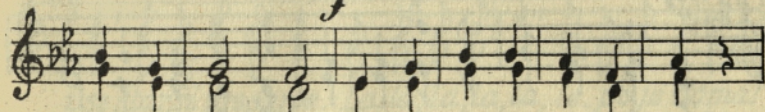

s. Ptičica je bivala.

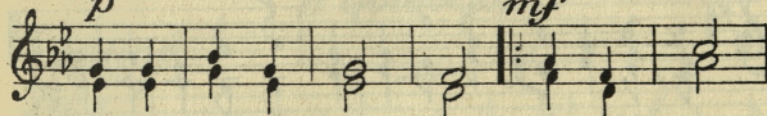
Hitro

*mf**p*

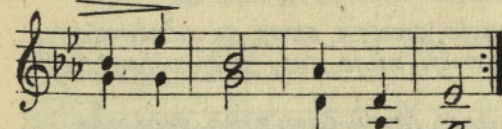
Pti - či - ca je bi - va - la v hi - ši -
 Dru - ge ptičke mo - ra - jo ži - ve -
 Jastreb ugle - da pti - či - co, se na
 Ptič - ka hiš - ko za - pu - sti, jastreb

f

ci xe - le - ni, sem ter tja je le - ta - la
 za i - ska - ti, zim - ski čas zmrzuje - jo,
 ok - no vse - de, pra - vi: „Oj, si - ro - ti - ca,
 jo za - gra - bi, ko jo da - vi in mo - ri,

*p**mf*

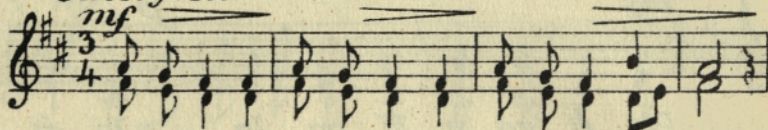
v si - li prav no - be - ni. Pe - la je:
 mo - ra - jo stra - da - ti. Me - ni se
 gle - daj nas so - se - de. Prošte smo,
 sme - je se in pra - vi: „Pti - či - ca,

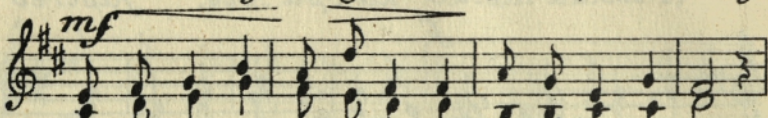
le - po je tu - kaj le.
 usa - ke - ga do - sti da.
 le - ta - mo, ka - kor čmo.
 kaj si pa z klet - ke šla?!"

9. Dom.

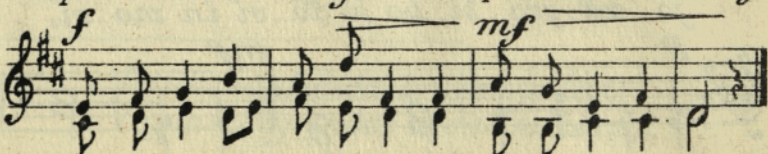
Umerjeno

1. Ptica se bi gnezdo snuje: to je njezin dom,
2. Lju. te zve. ri gorom ho. de: go. ra im je dom,
3. Co. ve. ku je Bo. ĝo re. ko: „Ti si si. nak moj,

- kr. ti. ca pak grobak ruje: to je njezin dom,
- ri. ba pli. va staklom vode: vo. da joj je dom.
- pa će za. to mo. je ne. bo pravi dom bi tvoj,

- kr. ti. ca pak grobak ruje: to je njezin dom.
- ri. ba pli. va staklom vode: vo. da joj je dom.
- pa će za. to mo. je ne. bo pravi dom bi tvoj.

-
1. Ptičica si gnezdo snuje, svoj si plete dom,
krtek u črni zemlji ruje, svoj si koplje dom.
  2. Žver po temni gori hodi, tam ima svoj dom,
riba plava u hladni vodi, u vodi ji je dom.
  3. Bog pa je človeku rekel: „Ti si otrok moj
in zato nebo naj moje pravi dom bo tvoj!”

10. Lepo je doma.

Živahno

mf *p*

La, la, la, la, la, le-po je do-ma! Kar mi treba,
 " " " " " le-po je do-ma! Všo. lo rad hi,

mf

use starši preskrbe. La, la, la, la, la, le-po je doma!
 tim, pridno se učim. Všo. li in do-ma, vsak me rad ima.

11. Golobček.

Lahno

mf *f*

Go-lob-ček, če dna stva.ri.ca, vsak lju.bi te in
 Go-lob-ček kroč.ka stva.ri.ca, vsak lju.bi te in

mf *f*

rad i.ma. Mi bo.mo tu.di kakor ti, prav pridni, čedni vsi.
 rad i.ma. Mi bo.mo tu.di kakor ti, prijazni in kročki.

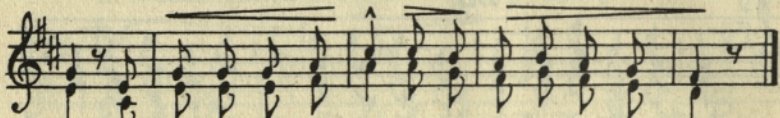
13. Otrok živim v veselji.

Veselo

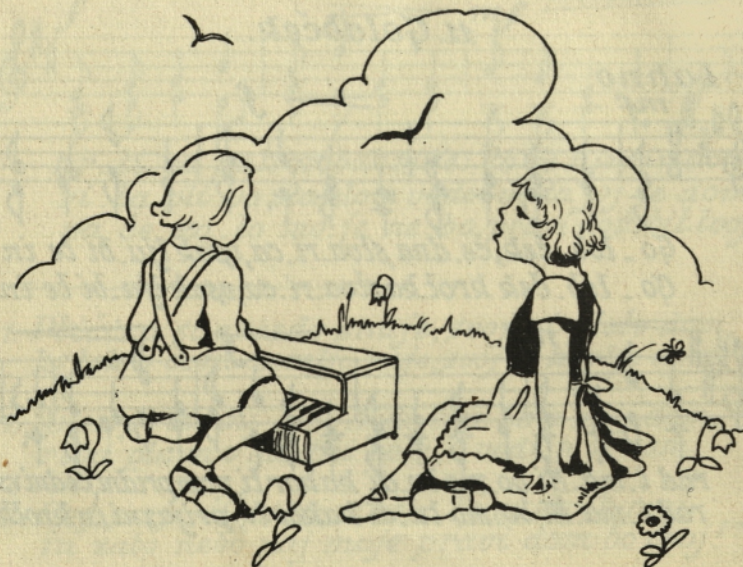
mf

O. trok ži. vim v ve. se. lji, ša. lji. vo se i.
Pre. pe. vam pešmi glasne, ko zjutraj se zbu.

gram, vse gre po mo. ji že. lji, ker v srcu mir i. mam.
dim, in kadar dan u. gašne, odmolim in za. spim.

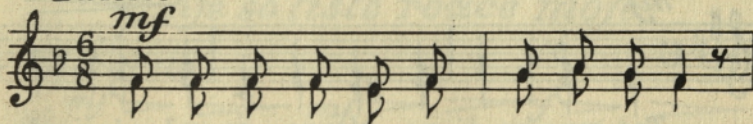

12. Pomlad se bliža.

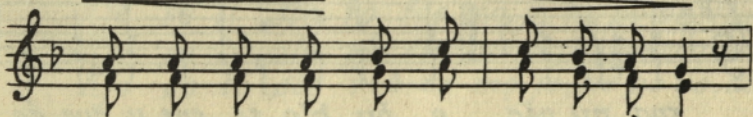
(Val. Orožen)

Lahno

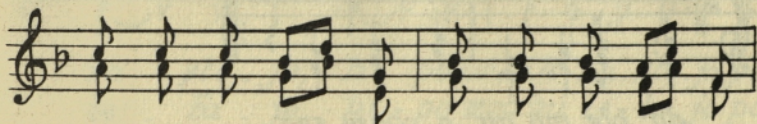
mf

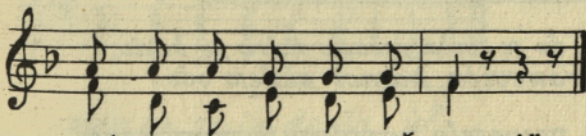
Sneg za to le - to slo - vo je že vzel,
Sli - šiš po ga - ju pre - pe - va - ti tam.
Tamkaj po po - lju, po nji vcah povsod

hra - nil je star - ček svoj ča - mer^{*)} vesel.
Ptič - ki ve - se - li spet prišli so k nam.
zgo - daj pre - pe - va škr - jan - če - kov rod.

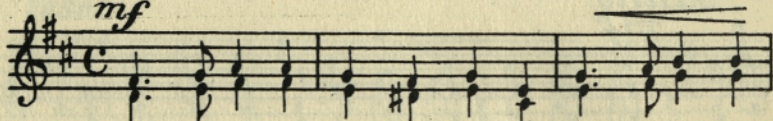
Žeb - ca za - pe - la, x par - ne x le - te - la:
Kak žvr - go - li - jo, te - be bu - di - jo:
Kvi šku za - ra - ja, le - po ob - ha - ja

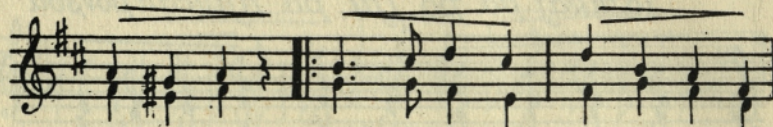
„Ni - si me mra - nek še vzel!“
„Le - pa ne - dolžnost, le vstan!“
son - ca ve - se - le - ga god.

*) kosmata zimska kapa.

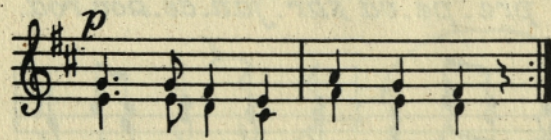
14. Rana pesma.

*Amerno**mf*

Ta - mne no - ci ne - sta ve - če, mla - do ju - tro
 Spev sla - vu - jev pre - ve - se - li, ra - ne xo - re
 La - ste, xe - be, če - šlju - gar - ke čur - čur - li - ču

sua - nu več, o - bu - klo se sve u cve - če,
 pu - ni zrak, še - va po - zdrav uz let smeli
 o - vaj čas. Sve na po - zdrav su - nca žar - ka

do - kle mo - gu o - kom seč.
 nad o - bla - ke no - si čak.
 do ne - be - sa di - že glas.

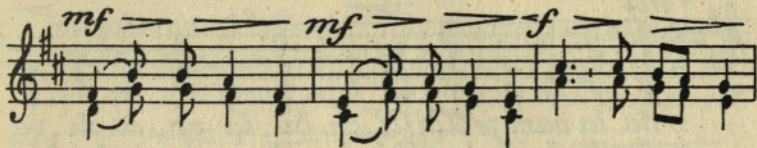
Noč je prešla; že se svita, mlado jutro se buđi,
 vse okoli se razcvita, kamor sežejo oči.

Slavca petje preveselo napolnjuje rani zrak
 in škrjanček vnaša smelo svoje pesmi pod oblak.

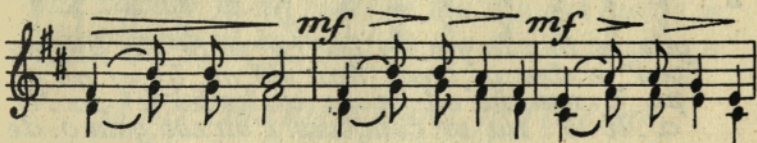
Vse krdelo ptičkov poje, vsak po svoje žurğoli,
 soncu vse pozdrave svoje vzklika, da v nebo doni.

15. Kje so tiste rožce moje?

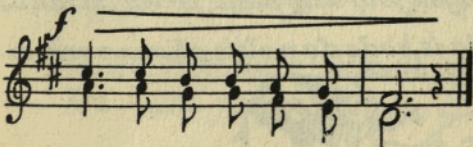
Admerno

Kje so ti - ste ro - žce mo - je, ki po vr - lih
 Kje so ti - ste pti - čke mo - je, ki po zra - ku
 Kje so ti - ste rib - ce mo - je, ki po vo - di

ra - ste - jo, ki po vr - lih ra - ste - jo pa
 le - ta - jo, ki po zra - ku le - ta - jo pa
 pla - va - jo, ki po vo - di pla - va - jo pa

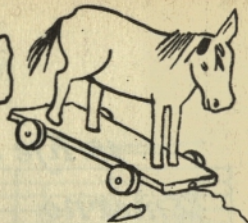

men ve - se - lje de - la - jo?
 men ve - se - lje de - la - jo?
 men ve - se - lje de - la - jo?

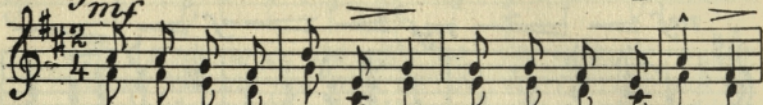

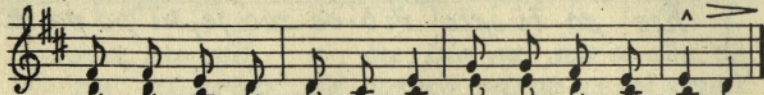
16. Nevolja.

Saljivo
mf

1. Ma-la vam je žla-ti-ca bi-la vr-lo ži-va,
2. Do-bi-la je lu-tki-cu, al na-ža-lošt mnogu,
3. Kra-sna kon-ja i-ma-o n-je-zin bratac ma-li,
4. Ma-ti ju je po-sla-la, da do-ne-se vo-de,

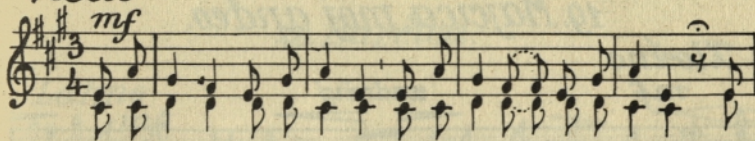
gde je bi-lo ne-vo-lje, tu je bi-la kri-va.
več je dru-gi, treći dan slo-mi-la joj no-gu.
pa i n-je-mu od-bi-la u-ho kô u ša-li.
a-li ó-na vr-čem, tres! i on zbo-gom o-de.

1. Māla vam je žlaticabila vrlo živa, kjer je bilo kaj nezgod, vseh je bila kriva.
2. Lutkico dobila je, a na žalost mnogo že je drugi, tretji dan ji zlomila nogo.
3. Konja lepega imel njen je bratec mali, pa odbila mu uho žlatica je v šali.
4. Mati jo pošlala je, vode da nalije, ali ona z vrčem-
v tres! u koše ga razbije.

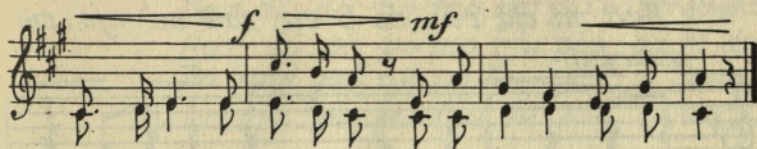

Veselo

17. Na planincah.

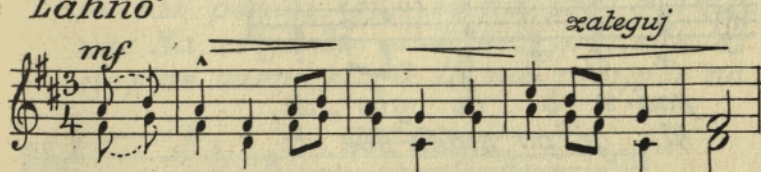
Na pla.nincah luštno biti, tam je došti mleka piti. Pa.
 Na pla.nincah sonce sijé, ko do linca še me gla krije. Pa.
 Pa.šti ri.ca krave páše, pa si de.la krat.ke ča.še. Pa.

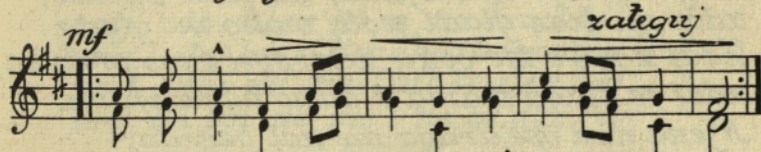
stir pa prav ju.he, juhe! Na pla.nin.cah luštno je!
 stir pa prav ju.he, juhe! Na pla.nin.cah luštno je!
 stir pa prav ju.he, juhe! Na pla.nin.cah luštno je!

18. Na Gorenjskem je fletno.

Lahno

Na Go.renj.skem je fle.tno, kjer aj.da zo.ri,
 Tri dni jo je že.la, tri sno.pe i.ma,

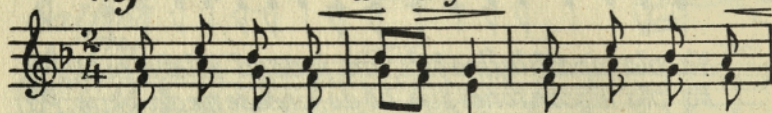

e.na de.kle jo ža.nje, k'jo rok'ca bo.li.
 pa na ro.ke po.gle.da, vse žu.lje.ve'ma.

19. Majčica, moj anđeo.

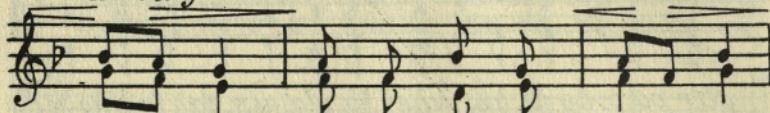
Allegretto
mf

zadržuj

Sad mi če - lo rav - na, sad mi vla - si
Sad mi dā ru - či - cu, sad mi njo - me

zadržuj

re - di, sad mi li - ce gla - di,
pre - ti, sad joj pak na li - cu

zadržuj

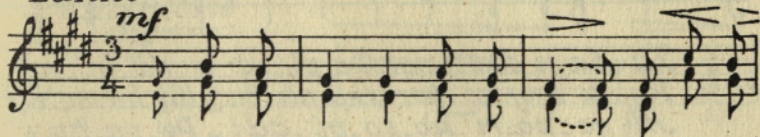

sad u o - či gle - di.
bla - gi po - smeš sve - ti.

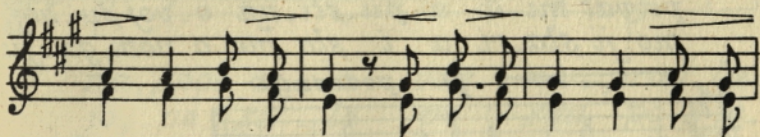
*Ždaj mi čelo hladi, ždaj mi bito spleta,
ždaj mi lice gladi, ždaj v oko mi gleda.
Ždaj x roko me božja, ždaj spet x njo preti mi,
ždaj se blaga mama sladko nasmeji mi.
Njena nad vse draga me uči beseda,
kakor angel blaga vodi me in gleda.*

20. Barčica.

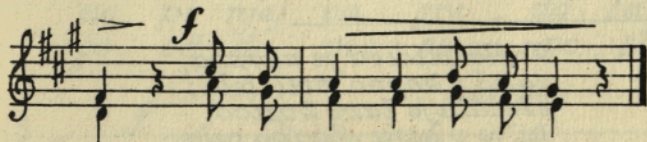
Lahno

Bar-či-ca po mo-rju pla.va, drevesa
 Bar-či-ca po mo-rju pla-va, ja.dra
 Da naš val ne po-to-pi, o.j ču.vaj
 Ma-ri-ja se-dem za-lo-šti, ob.varuj

se pri.kla.nja-jo; o le na-prej, o le na-
 se raz-pe.nja-jo; o le na-prej, o le na-
 naš Ma-ri-ja ti; o le na-prej, o le na-
 naš ne.varno-šti! O le na-prej, o le na-

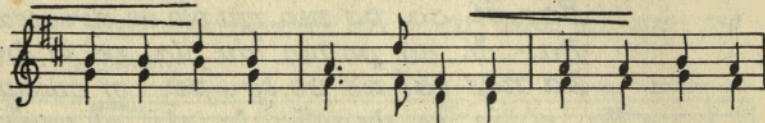
prej, do- kler je še ve-tra kaj!
 prej, do brez.končnih krajev mej!
 prej, tja do sre.čnih krajev mej!
 prej, da pri.de.mo v ne.be.ški raj!

21. Dve ptice.

Nežno

Zašla je dnom morská pti.ca u da.lji.ne
 Re.če njoj.zi mor.ska pti.ca: „Ka.ko mo.žeš
 Al go.vo.ri ko.so.vi.ca: „Pe.va.hu i

ko.pne ze.mlje pa je sre.la ko.so.vi.cu,
 pe.vat mi.ló u pu.ssti.nji o.voj su.hoj,
 mo.ji sta.ri u i.sto.me o.vom ga.ju

gde u ga.ju sla.tko pe.va.
 gde ni ka.pi vo.de ne.ma?“
 pre.ve.se.lo ko u ra.ju.”

Zašla ptičica je morská,
 daleč v kopno priletela;
 srečala je tam košico,
 ki je v gaju sladko péla.
 Čudi se ji morská ptica:
 „Pa, kako le moreš peči
 v suhi, gorski tej puščavi,
 kjer ti žejo je trpeti !?“

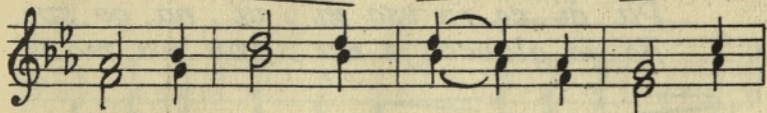
A košica odgovarja:
 „Saj že stari moji v gaju
 tem žgoleli so in péli
 prevešelo kot v raj.“

22. Je bela cesta uglasjena.

(A. M. Slomšek)

*Umerjeno**mf*

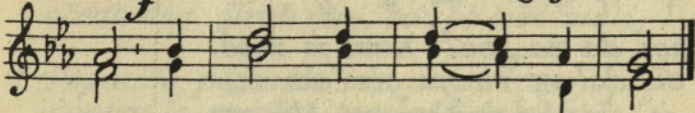
Je be - la ce - sta u - gla - je -
Po be - li ce - sti ho - di -

na, sko - z ce - lo vas na - prav - lje -
jo, ve - se - le pe - smi po - je -

p

na, po njej pa gre - do fan - tje
jo, od do - ma se — po - slav - lja.

*f**xatežuj*

mi, oj mla - di fan - tje usi -
jo, na voj - sko poj - de - jo.

23. Zvečer.

(H. M. Slomšek)

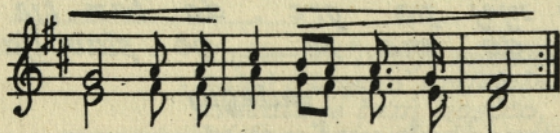
Mirno
mf

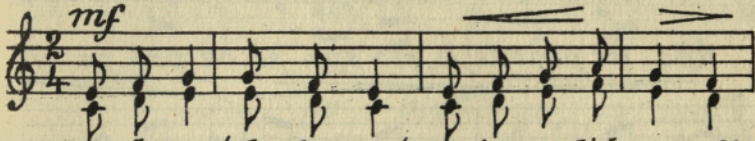
Sve-tlo sonce se je skri-lo, vse na
Sve-tle zve-edi-ce go-ri-jo, tam na
Pti-či-ce in usa ži-vi-na, go-spo.
Mo-ja glavca je za-spa-na, mo-ja

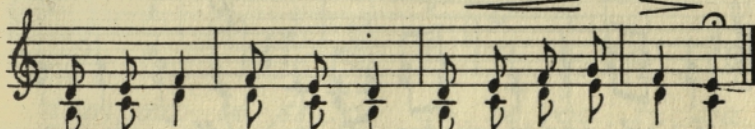
sve-tu po-ti-hnilo, vse o-de-va ti-ha
ne-bu se ble-šči-jo, ka-ko-ri bi naš an-gel.
dar-ji in dru-ži-na, vse po-či-tka želj-no
po-štelj-ca posllana. Ljubi angel varuh

noč, da za-spati nam je moč.
ci dol iz ra-ja gle-da-li.
je, ti-ha noč za-zi-blje vse.
moj, mene va-ruj ti no-coj!

24. *Laku noć!**Počasi**mf*

1. *La - ku noć, la - ku noć, moj pu - polj - će mla - di,*
2. *Duh nek tvoj, duh nek tvoj sniva sa - nje zla - te!*
3. *Ja ću ti, ja ću ti, pe - vat ve - čer ce - li,*

- Bo - žja moć, Bo - žja moć nek ti sa - nak sla - di!*
- Sin - ko moj, sin - ko moj, ja ću bdeť u - za - te!*
- sni - vaj mi, sni - vaj mi, moj go - lu - be be - li!*

-
1. *Lahko noć, lahko noć, ti moj srček mladi,*
božja moć, božja moć, spanje naj ti sladi!
  2. *Duh naj tvoj, duh naj tvoj u sanji spava zlato,*
otrok moj, otrok moj, bdi ob tebi mati.
  3. *Pešmice, pešmice ves večer ti poje,*
spavaj le, sanjaj le, zlato dete moje!

25. Bože pravde.*)

Svečano

D. Jenko.

mf

Bo - že pravde, ti, što spa - se od pro - pa - sti

mf

do sad naš, čuj i od - sad na - še gla - se

p

i od - sad nam bu - di spas! Močnom rukom

mf *f*

vo - di, bra - ni bu - duć - nošti na - še brod!

Odložno *ff* *p I.*

Bo - že, spasi, Bože, hrani našeg kralja
Kralja Petra, Bože, hrani, ...

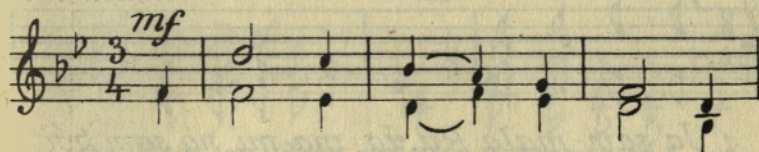
II. f

i naš rod! mo - li Ti se sav naš rod!
.....

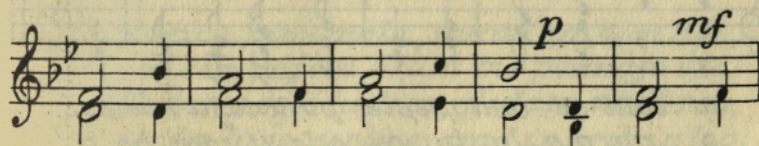
*) Glej pesem na zadnji strani!

26. Jugoslavija, moj dom.

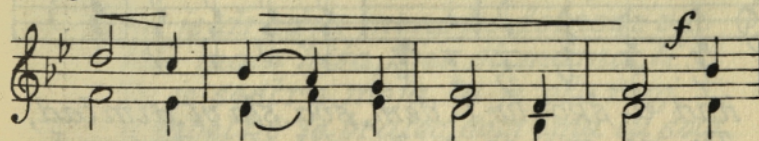
Živahno.

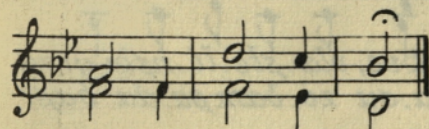
O Ju - go - sla - vi - ja, moj
Da - ru - jem use ti, kar i -
A ko do - ra - sem, ko re -

dom, za - te sr - ce go - ri, go - ri, ka -
mam, ro - ke, gla - vo sr - ce, sr - ce, o -
njak, o do - mo - vi - na dra - ga ti, za -

ko te zve - sto lju - bil bom vse
trok sem še in kar ti dam, dar
te pre - li - jem, zvest ju - nak, še

svo - je ži - ve dni!
skromen je za te.
svo - jo sr - čno kri.

Živahno

27. Kuća.

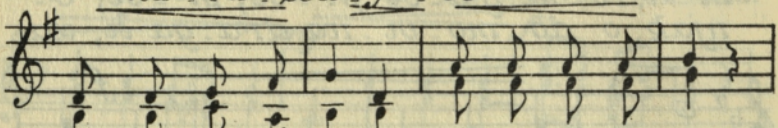

1. Ja sam mala Ru.ža, ma.mi.na sam kći,
2. Al je me.ni draža od tih ku.ća svih

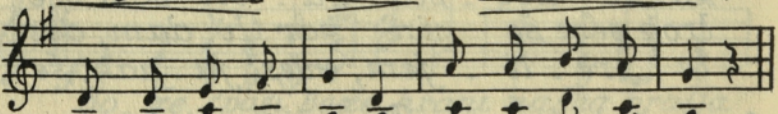

u tom ce.lom mestu po.znaju me svi.
o.na ma.la ku.ća, gde si maj.kc, ti!

na ra.šća jo.će

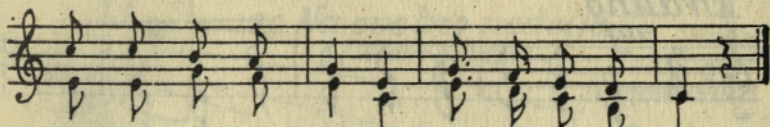
Kad u ško.lu i-dem, sva.šta vi.dim tad,
Tu je mo.ja se.ka, do.bri o.tac naš,

vi.dim ku.će, crkve, vla.ste.li.nski grad.
a ma.lo.ga bra.cu zi.bam sa.da baš.

Ja sam ma.la Ru.ža, ma.mi.na sam kći,
Se-po je i dru.gde, a-li sr.cu mom

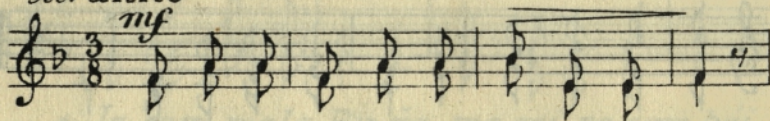
u tom ce - lom mestu poznaju me svi.
naj - le - pši je i - pak moj premili dom.

1. Rožica sem mala, mamina sem hči,
po vsem našem kraju me poznajo vsi.
Kadar v šolo hodim, gledam naokrog,
vidim hiše, cerkve, grad in hrib in log;
vidim cvetno polje, gledam beli svet,
vidim božje sonce, vrt in zlati cvet.

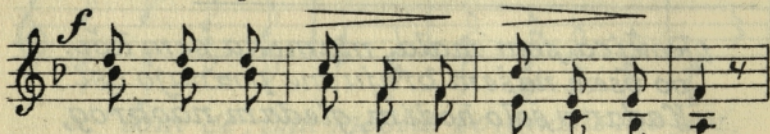
2. Pa je dražja meni ko domovi vsi
tate mala hiša, kjer si, mama, ti!
Tu je sestra moja, tu je oče moj,
v žibelki je bratec, dom ima tu svoj.
Cvetje, hrib in sonce pač ljubila bom,
najbolj pa ljubila bom svoj mili dom.

28. Sneg za to leto slovo je že vzel.

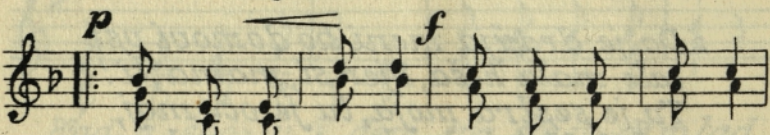
(Val. Orožen).

živahno

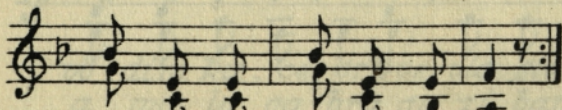
Sneg za to le - to slo - vo je že vzel.
Sli - šiš po ga - ju pre - pe - va - ti tam?
Te - bi pri - ro - da - na smeš se dr - ži.

Shra - nil je star - ček svoj ča - mer*) ve - sel.
Ptič - ki ve - se - li spet pri - šli so k nam.
O - na zdaj no - vo ob - le - ko do - bi.

Ptič - ka zle - te - la, le - po za - pe - la:
Le - po žgo - li - jo, te - be bu - di - jo:
Tra - te že - le - ne, rož - ce ru - me - ne,

„Ni - si me mrazek ti vzel!“
„Lju - ba ne - dol - žnost, le ustan!“
srč - no nas to ve - se - li.

*) kosmata zimska kapa

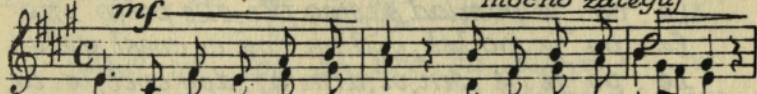
29. Na cvetno nedeljo.

(Mirko Kuncič)

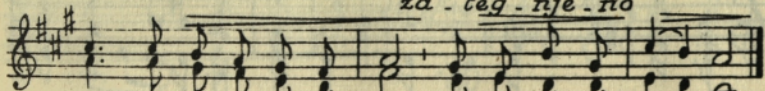
Iv. Sprahman.

zivo
mf

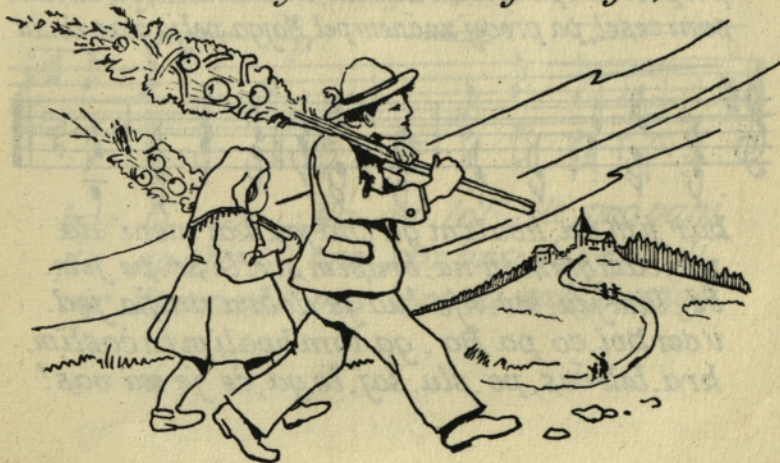
močno zateguj

Vapel skrjanček se je v zrak in zletel čez hólvice
 Sonček ustal je, en, dva, tri, O, ken, ce od - prl je
 Hej, fan, tič, zdaj pa bra, bu, ta, ri, ce v ró, ko!
 K far, ni cerkvičt na grič va, bi, jo zvo, no, vi,
 za - teg - nje - no

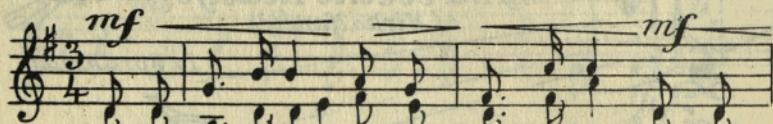

dra, mič, blica iz no, či, drago bo, žje son, ce.
 in s po, gledom svetlim se v ši, rni svet o - zrl je.
 V pari, h od, ko, ra, kaj, mo čez ee, le, no lo - ko!
 tam že ča, ka, jo na naš bo, žji bla, go, slo, vi.

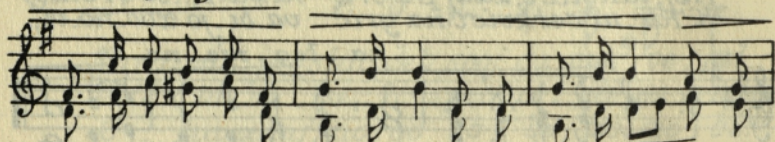

30. Lepo je pomlad.

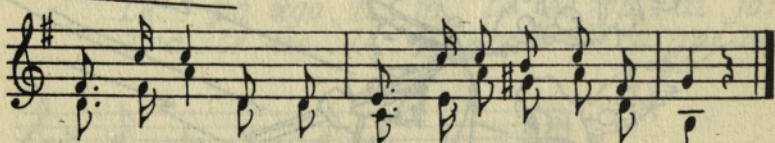
Lahno

Le - po je pomlad, slišmo pli čbe pet, o - ne
 Le - po je po let, vidim rož ce dvest, zelen
 Le - po je je sen, vi dim aj - dov cvet, le - ta
 Le - po je po xim, xa pe čjo se dim, ba - šem
 Le - po je na svet, le - po je xi - vet, ker sem

naš u če, kako i ma mo žvet. Hvaljo Stvarnika, xa vse
 travnik se či, rmeno xi - to žel, ko družga ne vem, pa k za
 aj - dov cvet, ki da če - be lam jed, le ta aj - dov cvet, da če -
 pi - pi - co in pa to - bak ka dim, krmim žvinico, ho - dim
 sam vesel, pa precej začnem pet. Mojga petja glas, de - la

kar jim da, hvalim ga tud jaz, kar meni da.
 nji - cam grem in na brusim svetle sr - pe jim.
 be - lam jed, xr - nje tud je dobra na - ša jed.
 v cerkvi - co pa Bo - ga tam hvalim in častim.
 kra - tek čas, po - slu - šaj - te ga, če je xa vas!

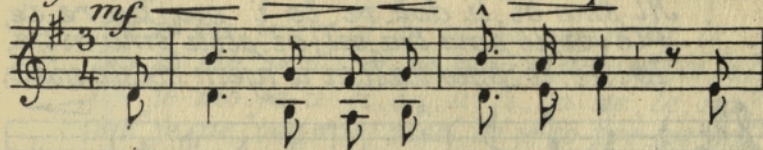
31. Pomlad.

(Mirko Kunčič)

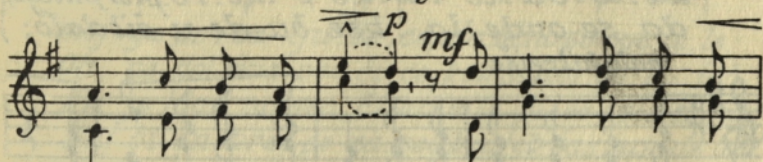
Ljubko

mf

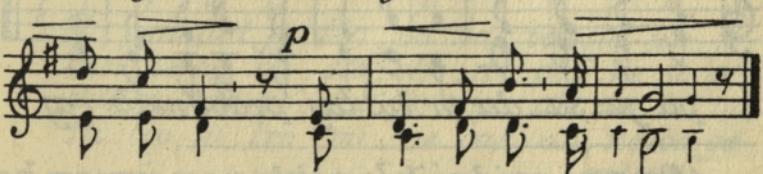
Iv. Sprahman

Naš vr - tec se pre - bu - dil je iz
Mla - di - ke po - ve - xa - li smo, gre -
In kar čez noč, aj, kar čez noč pri -

dol - gih zimskih sanj, po - bli - cal naš iz
di - ce pre - rahljali in to in o - no
šel je zla - ti maj, pre - le - pi, dragi

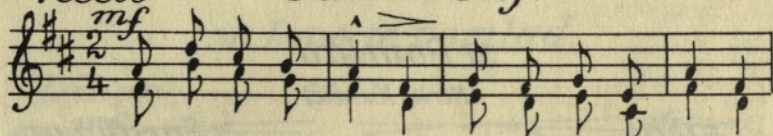

baj - ti - ce: „Na de - lo!“ Šli smo vanj.
še na - to vse skr - bno poseja - li.
vr - tec naš ves vro - xi - cal je zdaj.

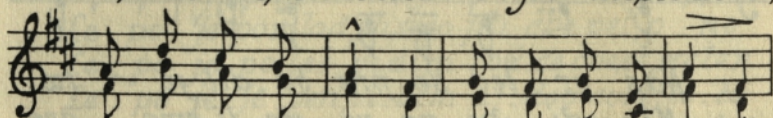

Veselo

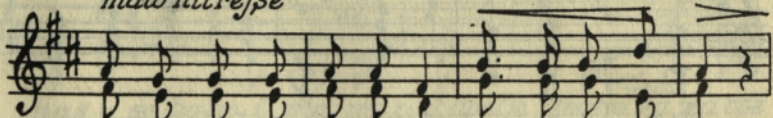
32. Mali raj.

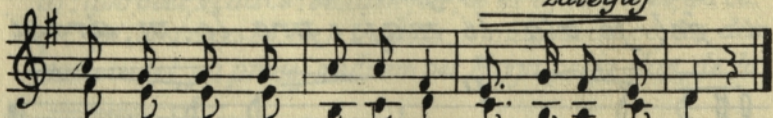
Al smo bi-li dob-ri, to i majka re-če,
 Ple-vi-li smo tra-vu, či-stili smo bilje,
 Is-ki-ti smo zatim u njem mesto malo,

ra-di-li smo marno od jutra do večē;
 za-le-va-li ru-že i mi-ri-sno smilje;
 da se onde la-kše bu-de u-čit-dalo;
 malo hitrejšē

pa je sa-da ur-tič taj pravi mali raj,
 zaleguj

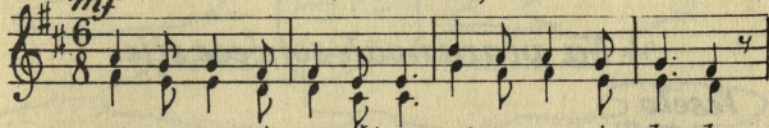

pa je sa-da ur-tič taj pravi mali raj.

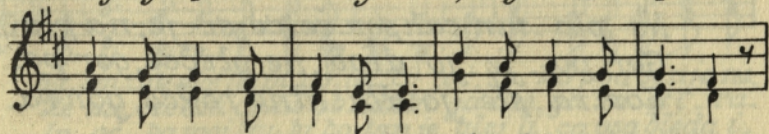
1. Da smo pridni bili, rekla nam je mamka,
 delali ves dan smo v urtu brez prestanka.
 In naš urtič je sedaj pravi mali raj.
2. Pulili smo travo, čistili gredice,
 zalivali pridno zelišča, cvetice.
 In naš urtič je sedaj pravi mali raj.
3. Senčnico sred vrta smo si ogradili,
 rajše tam in lažje bomo se učili.
 In naš urtič je sedaj pravi mali raj...

33. Vse mine.

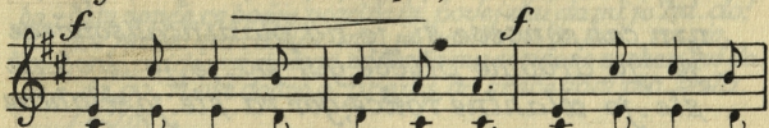
(V. Orožen)

*Zmerno**mf*

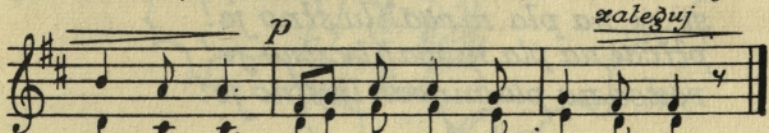
Kje so mo-je ro-zi-ce, pi-sa-ne in be-le,
 Kje so mo-je pti-či-ce, kam so odajle-te-le?
 Kje je mo-ja u-ti-ca, u-ti-ca xe-le-na?
 Kje je pe-vec odaj vesel, ki je to pre-pe-val?

moj-ga sr-ca lju-bi-ce, xla-htno so cve-te-le.
 Oh, ne-dol-žne pev-či-ce, kak so xvr-go-le-le!
 Kje je hlad-na sen-či-ca, xli-pi-ce sple-te-na?
 Naj bi en-krat še xa-pel, kratek čas nam de-lal!

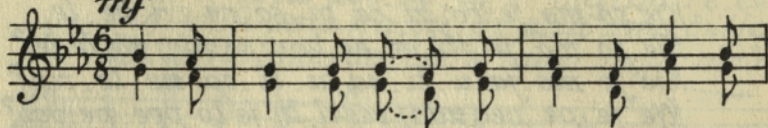
Ah, pom-lad je šla od nas, vze-la jih je
 Xan-ke ble na-sla-ulje-ne, ptič-ke so se
 Hud vi-har po-drl je njo, ah xe-le-na
 Hi-tro, hi-tro mi-ne čas, ah, ne bo ga

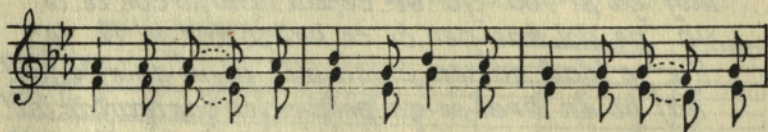
xi-ma mraz, vze-la jih je xi-ma, mraz.
 uje-le vse, ptič-ke so se uje-le vse.
 več ne bo, ah, xe-le-na več ne bo!
 več pri nas, ah, ne bo ga več pri nas!

34. Na planincah sonce sije.

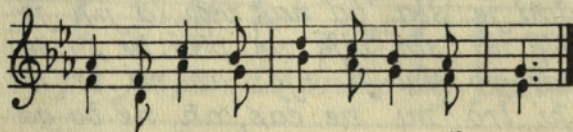
Veselo
mf

Na pla . nin . cah son . če . ce si . je , na pla .
Gor po - je - jo drob - ne ptičce , gor po -
Gor ra - ste - jo žla - htne rožce , gor ra -

nin . cah son . če . ce si . je , na planincah sonce
je - jo drob - ne ptičce , gor po - je - jo drob - ne
ste - jo žlahtne rožce , gor ra - ste - jo žlahtne

si . je , na pla . nincah lu . štno je !
ptičce , na pla . nincah lu . štno je !
rožce , na pla . nincah lu . štno je !

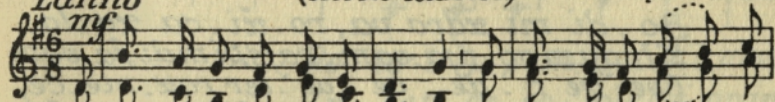

35. Deklica spušča balonček.

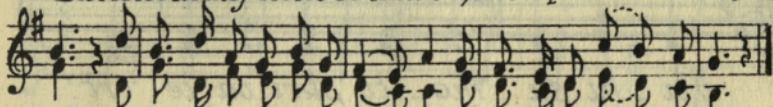
Lahno

(Mirko Kunčič)

Jv. Sprahman.

Ba-lon-ček moj le-pi, po-le-ti vi-so-ko pod si-nje ne-
 že me-sec dni čr-ni ob-la-ki ga vse-ga za-sli-ra-
 In oč-ka moj lju-bi do-lan-je, glej ti-ca vsa ble-da i-
 Ba-lonček moj vr-ni se kmalu, nestrp-no bom ča-ka-

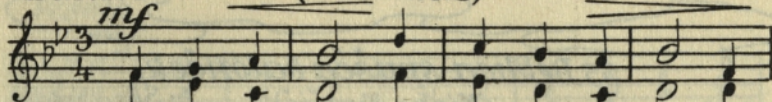
bo, tam son-ce-ce bož-je poz-dra-vi, po-vej mu, da mi je hu-do!
 jo, že me-sec dni rož-ice mo-je na vr-tu u-mi-ra-jo-
 ma; naj pride, naj zlate-ga zdrav-ja mu son-če-ce zvrhan-koš da-
 la, če go-ri u-se dobro o-praviš, od sre-če bom pla-kala.

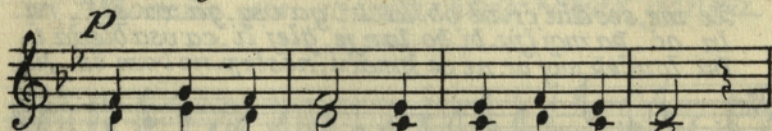
38. Rozíci.

Lahno

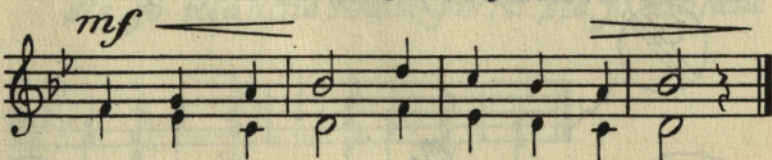
(Ant. Umeb)

Bo - di mi zdra - va, ro - ži - ca xa - la,
 K tvojim vo - nja - vam, rajski mdi - ša - vam,
 Cve - tje r - de - če ve - ter raz - me - če,
 To - rej bod zdra - va, ro - ži - ca xa - la,

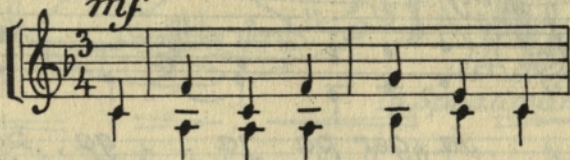

v ti - hi sa - mo - ti skri - va te vrt!
 v sončnih je žar - kih pot mi od - prt,
 te - be in me - ne čas xa - du - ši,
 do - kler še si - je raj - ska po - mlad,

v ti - hi sa - mo - ti skri - va te vrt!
 v sončnih je žar - kih pot mi o - dprt.
 te - be in me - ne čas xa - du - ši.
 do - kler še si : je raj - ska po - mlad!

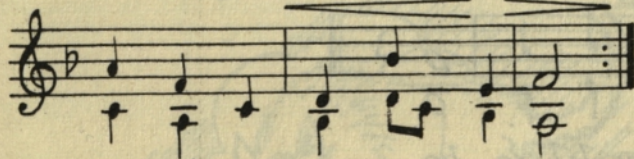
37. Na vrtu.

*Amerno**A. Praprotnik**mf*

Po vr - tu sem ho - dil, cve.
 In ven - ce so pletli prav
 O lju - ba ne - dolžnost, pre.

ti - ce sem bral, o - tro - kom naj.
 mi - čne le - pe in xra - ven pre.
 slad - ko xči - viš, se ro - žič min.

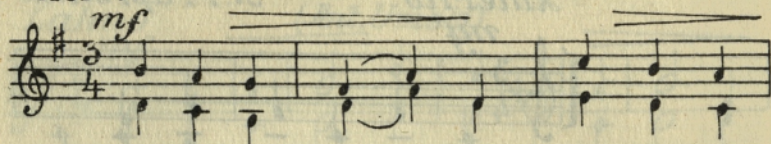
zelo počasi

lep - še xra - ven - ce da - jal.
 pe - va - li pe - smi sladke.
 lji - vih ta - ko ve - se - liš!

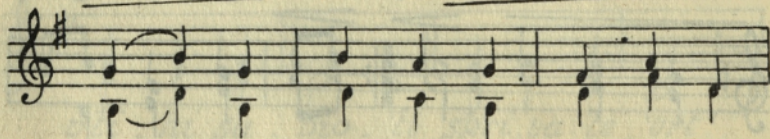

38. Jager pa jaga.

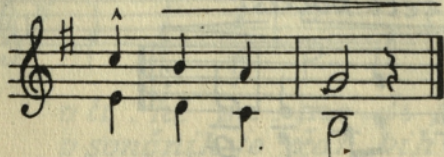
Mirno

Ja - ger pa ja - - ga, kaj mi po -
 Ptič.ka za - upi - - la: „Kaj sem sto -
 Ptič.ka zle - te - - la, v ja - vor se
 Ptič.ka zle - te - - la, na o - kno je

ma - ga, ptič.ka na - sproč le - ti,
 ri - la? Saj sem pre - pe - va - la
 vse - la, le - pa je sen - či - ca
 se - la: „Vstani, ne bod' zaspan,

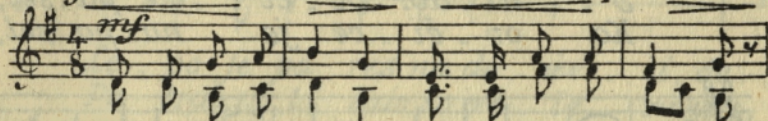

ustre - lil jo bo -
 ce - le no - či!"
 ja - vor - je - va.
 saj je že dan!"

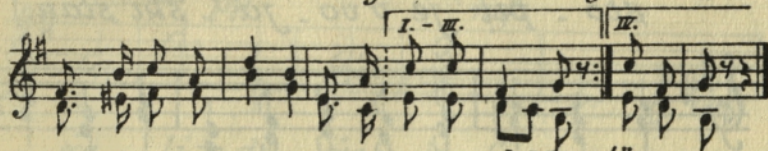

Saljivo

Iv. Sprahman

Stri-ček jež je skle-nil: „Branjevček po-stal bom,
In se je na-po-til v daljnje tu-je me-sto,
Pa bu-u pri-tu-lil volk mu je na-spro-ti.
Če bi bil brez i-gel, vol-kec bi ga ham,ham.

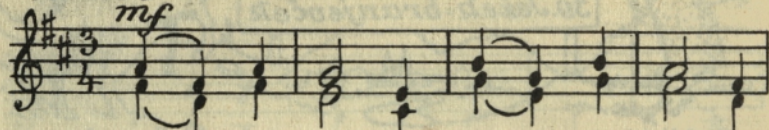
za de-nar-cev možjo i-glice pro-dal bom!"
čvr-sto, kakor mladeč meril, hej, je ce-sto.
Jež se zvil je v klopčič: Najse me pa lo-ti!"
Jež za-to je sklenil: „Iglc . . . . . ne prodam!"

Beseda: Mirko Kurčič

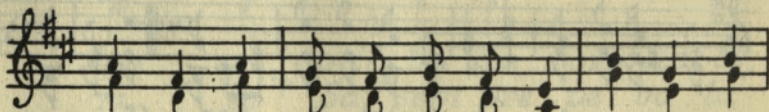
40. Ixidor.

*Anderno**mf*

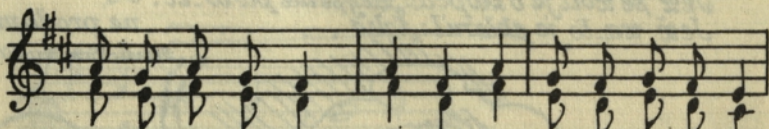
I - xi - dor ov - či - ce pa - sel,
Ko ov - či - ce je na - pa - sel,

le - po zvi - žgal, le - po pel. }
sto - pil je v vo - ja - ški stan. }

Tin - gel, ting, tin - gel, tin - gel tonk, tingel, tink,

tin - gel, tin - gel, tong, tin - gel, tink, tingel, tingel, tong,

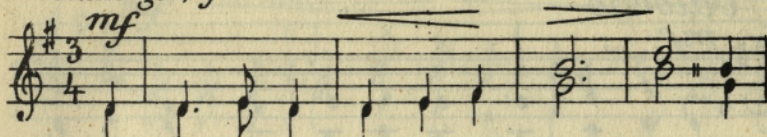

tin - gel, tink, tonk.

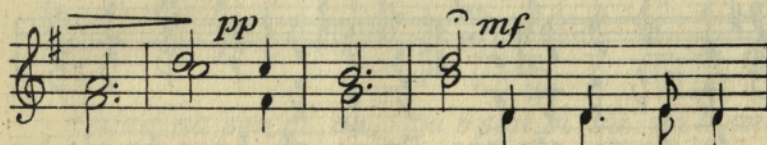
41. Lepo je pa res na deželi !

Umerjeno

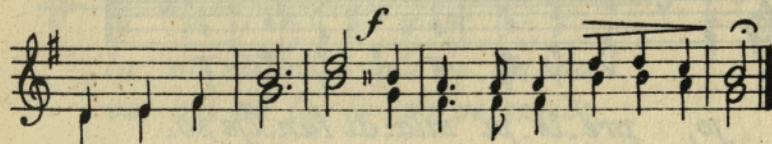
Vodilni glas je v altu

Le - po je pa res na de - že - li, de -
 Pa trav - ni - ki tam so xe - le - ni, xe -
 Tu kmet i - ma svo - je ve - se - lje, ve -
 Čex dan si xa - žvižga, xa - po - je, xa -

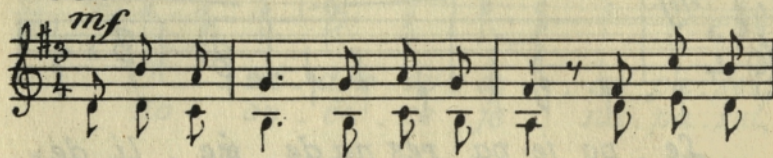
že - li, de - že - li. Le - po je pa
 le - ni, xe - le - ni. Pa trav - ni - ki
 se - lje, ve - se - lje. Tu kmet i - ma
 po - je, xa - po - je. Čex dan si xa -

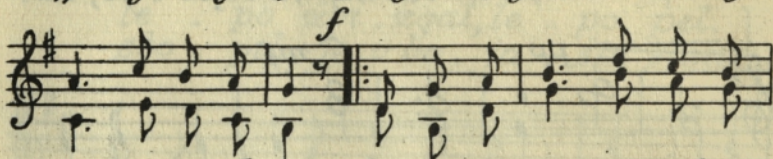
res na de - že - li, kjer domek na samem stoji.
 tam so xe - le - ni, to me ne najbolj ve - se - li.
 svo - je ve - se - lje, če ved - no po - šte - no ži - vi.
 žvižga, xa - po - je, zvečer pa prav sladko xa - spi.

42. *Vojaki na poti.*

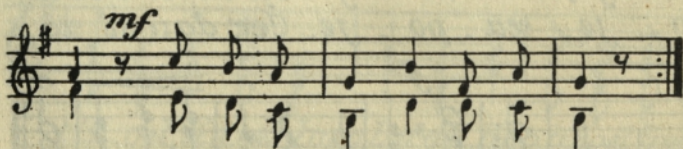
(A. M. Slomšek).

Odločno

Le - xi, le - xi rav - no po - lje, po po - lji
 Oj, ho - la, ho - la, fan - tje vi! Oj kam ste
 „Kdaj z Bogom, usi pri - ja - te - lji, vi bra - tje,

be - la ce - sta gre. Po ce - sti krep - ko slo - pa -
 se na - me - ni - li? Se ho - če - te po - dat od
 se - stre, sta - ri - ši! Na voj - sko gre - mo kdaj za

jo, pre - le - pi mla - di fan - tje so.
 naš, ki lju - bi - mo iz sr - ca vas?
 vas, mo - go - čen voj - vod kli - če naš!“

43. Lipica.

Živo
mf *f*

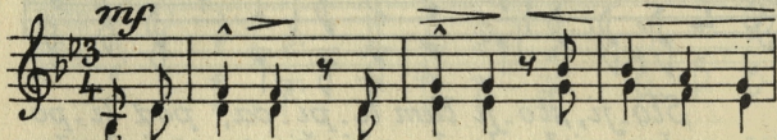
Sto - ji, sto - ji tam li - pi - ca, pod li - po
Je pri - le - te - la pti - či - ca, oj drobna

na - ra - šča - je
mf

hlad - na sen - či - ca, pa v sen - ci mi - xa kamna.
pti - ca pi - sa - na, se usedla je na li - pi.

p *zateguj*

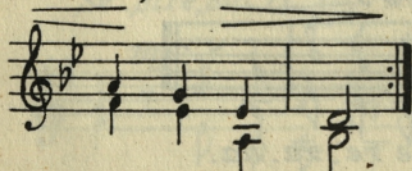
ta, na ští - ri o - gle re - xa - na.
co, xa - pe - la le - po pe - smí - co.

44. *Kje so tiste stexice?**Amerno**mf*

*Kje so ti - ste ste - xi - ce, k' so včasih bi -
Bom gr - movje po - se - kal in travco po -*

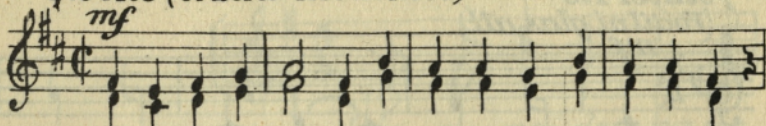
*le? Ždaj pa ra - ste gr - mo - vje in ze -
žel, bom na - re - dil ste - xi - ce, ki so*

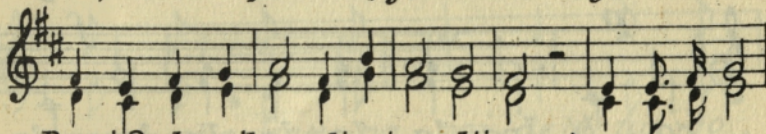
*- le - ne tra - ve.
vča - sih bi - le.*

45. Bog je ustvaril zemljo.

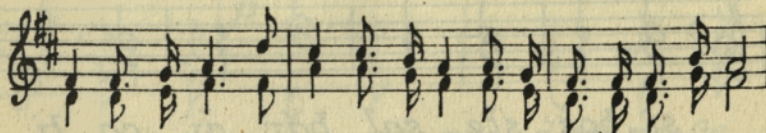
Gibčno (brzina koračnice)

mf

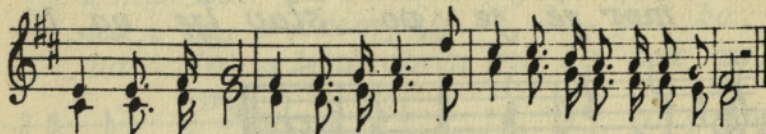
Bog je ustvaril zemljo, oj zemljico, oj zemljico.
 Zemljica ro-di-la, oj tr-ti-co, oj tr-ti-co,
 Tr-ti-ca ro-di-la, oj gro-xda dva, oj grozda dva,
 Gro-xda na-pol-ni-la, oj sod-čka dva, oj sod-čka dva,

Bog je ustvaril zem-ljo, oj zemlji-co.
 zem-lji-ca ro-di-la, oj tr-ti-co.
 tr-ti-ca ro-di-la, oj gro-xda dva. } Tam xa go-ro,
 grozda na-pol-ni-la, oj sod-čka dva. }

tam xa go-ro, škr-ja-nčki, škr-jančki, škr-jančki nam pojo,

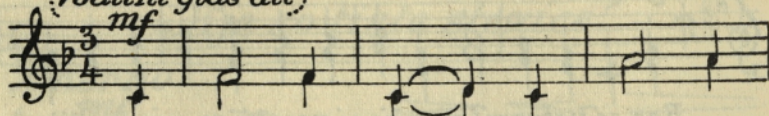

tam xa go-ro, tam za goro, škr-jančki, škr-jančki nam pojo.

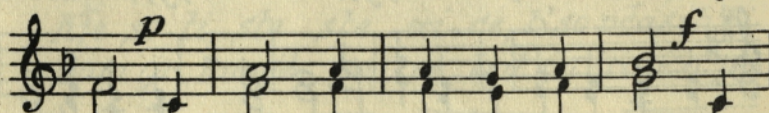
Sodčka napolnila, oj litra dva...
 Litra napolnila, oj glažka dva...
 Glažka napolnila, oj bratca dva...

46. *Le sekaj smrečico.*

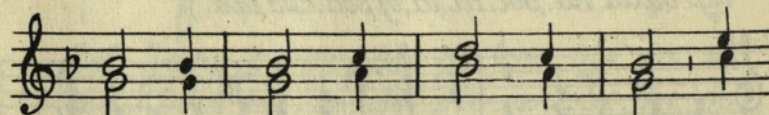
Anderno
(Vodilni glas alt)

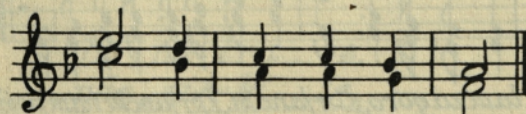
1. *Le se - kaj, se - - kaj smre - či -*
 2. *Je smre - či - ca — po - se - ka -*
 3. *Je bar - či - ca — na - prav - lje -*

co, ti - tra - la - la - la - la la, da
na, ti - tra - la - la - la - la la, za
na, ti - tra - la - la - la - la la, na

si boš ste - sal bar - či - co, ti -
bar - či - co pri - prav - lje - na, ti -
mor - je je po - stav - lje - na, ti -

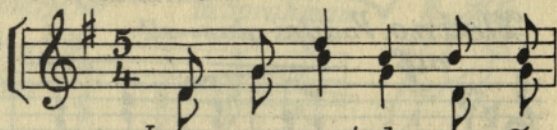

- tra - la - la - la - la - la.
- tra - la - la - la - la - la.
- tra - la - la - la - la - la.

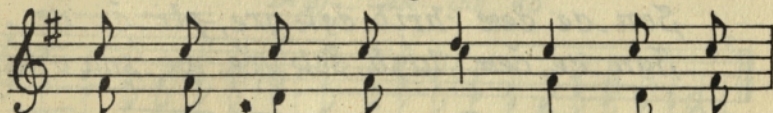
47. Jaz pa pojdem...

Vodilni glas je alt.

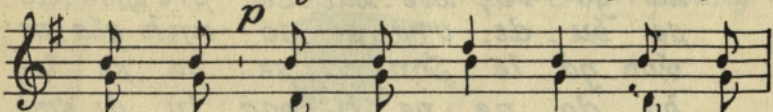
Amerno živahno.

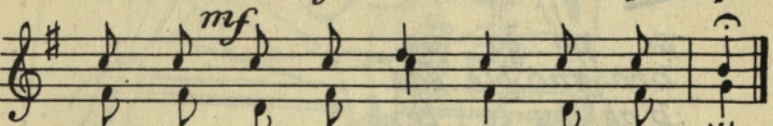
Jaz pa pojdem na Go-
Ni - hče drug ne pojde
S krempeljci bo pot ka-
S kljunčkom mi bo prepe-

-renj-sko, jaz pa pojdem na Go-
x ma - no, ni - hče drug ne poj - de
, xa - la, s krempelj - ci bo pot ka -
- va - la, s kljunčkom mi bo pre - pe -

-renj-sko, jaz pa pojdem na Go-
x ma - no, ni - hče drug ne poj - de
- xa - la, s krempelj - ci bo pot ka -
- va - la, s kljunčkom mi bo pre - pe -

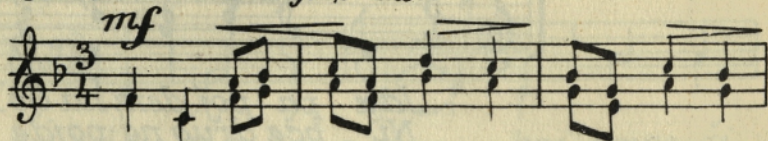

-renj-sko in na Gor - nje Sta - jer - sko!
x ma - no, ka - bor drob - na pti - či - ca.
- xa - la, s per - jem sen - co de - la - la.
- va - la, krat - ke ča - se de - la - la.

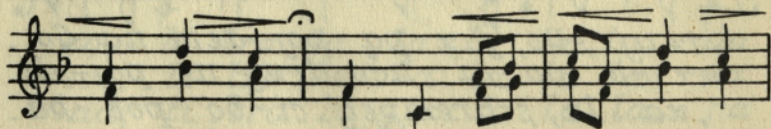

48. *Sonce čez hribček gre.*

(M. Vilhar)

Kložno. Vodilni glas: alt.

Son - ce čez hrib - ček gre, lu - na pa
 Son - ce čez hrib - ček gre, ro - ži - ce
 Son - ce čez hrib - ček gre, pti - či - ce
 Son - ce čez hrib - ček gre, pe - smi v ne.

za go - re; zve - xdi - ce pre - sve - tle
 se bu - de, vro - si se njih gla - ve
 žur - go - le. Son - ca se ve - se - le,
 bo do - ne, pe - ti pač tu - di sme

se po - lo - pe.
 kra - sno ble - šče.
 k ne - bu le - te.
 mo - je sr - ce.

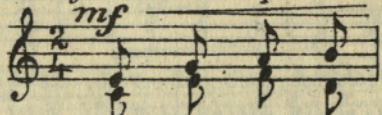
49. Andrejček in ptička

(Mirko Kuncič)

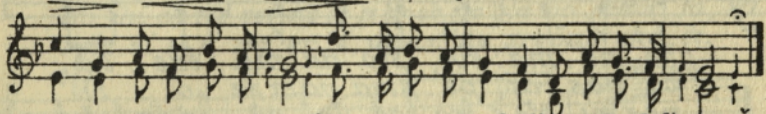
Umerjeno

Iv. Sprahman

mf

Tru - dno ptič - ka
Vdno sr - ca An -
Tu - di nje - ga
Vrat - ca brž od -
Drej - ček ga to -

u kletki glavico po ve ša sonca in prostosti vsak dan bolj pogreša. drejčka ga ne ptičkin jad. Ve; hudo je bi. ti u je. či na po. mlad. oč. ka je ne. koč za. prl u so. bi. čo sa. možno, skoraj bi u. mrl. pre. ji, fr. r. že ptičke ni. „Kdo nam zdaj žgole bo?“ oč. ka se je. xi. la. xi. „kaj bi, očka, hej, jase namestu ptičke pel ti bom od slej.“

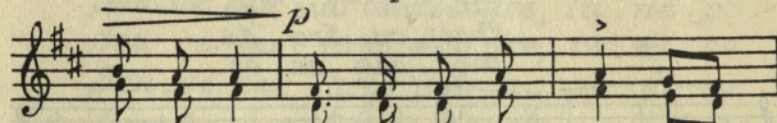

50. Pevanje ptica.

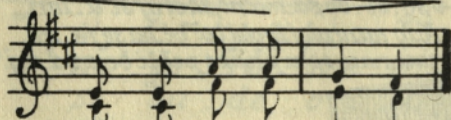
Veselo

Bla - go na ma, pti - ca - ma, u zve - le - nim
 Kad' o - gra - ne sun - ca sja - j, tad' os - va - ne
 Mi ve - se - le pti - či - če čur - li - če - mo
 A kad' sunce za - pa - ne i noč tamna

gra - na - ma: sve, što na ma tre - ba,
 za naš raj, pe - sma nam se o - ri
 pesmi - če, za ce - lo - ga dan - ka
 na - sta - ne, u - sne - mo na gra - ni

do - bi - va - mo s ne - ba.
 do - lom i po go - ri.
 mi - lo bez pre - stan - ka.
 sa - nak bo - go - da - ni.

Srečne me smo-ptičice sred zelene šumice.
 češar nam je treba, vse dobimo z neba.

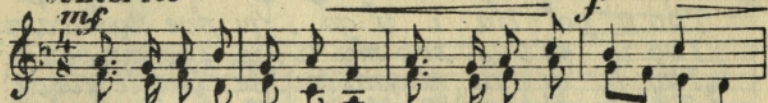
Ko nam sonce zažari, zbor veseli oživi
 in od ptičev speva hrib in dol odmeva.

Me vesele ptičice krožimo si pesmice
 zvečer, zjutraj rano, ves dan neprestano.

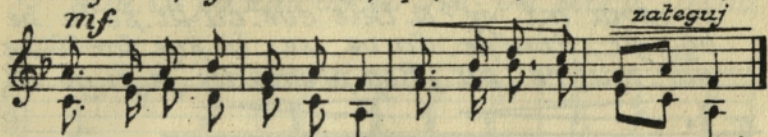
Ko pa zvečer se stemni, pevcev roj sladko zaspi,
 skrit v zavetje goste, tihe, mirne hoste.

51. Muha in muhica ...

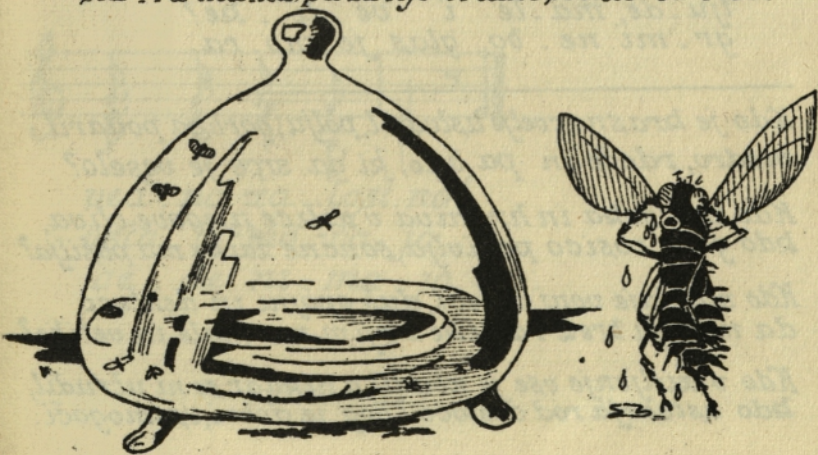
(M.J.)

Amerno

Sta-ra mu-ha hčerkico pr-vič všetnjo pe-lje,
 Tam stoji ste.kle-ni grad, v njem je morje be-lo,
 "Ču-vaj te h se mi dobro!" mu-ha de-te ka-ra,
 Se-deš v pe-no mil-na-to, kjer te smrt že ča-ka,
 Mu-hi-ca ne ver-no le z drob-no gla-vo zma-ja,
 V gla-vi se ji zra-vr-ti, v past ne-srečno sko-či,

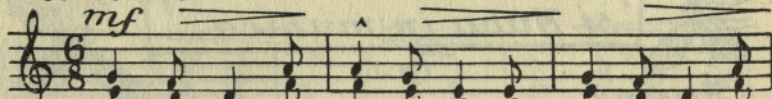
ta pa zdaj si za-kri-či: "Ma-ma, glej ve-se-lje!
 spo-daj hruška, sladkor, sol, to se bo zi-ve-lo!"
 "če si tam, te zme-de pot, grad ste.klen-pre-va-ra.
 nik-dar več ne naj-deš si v be-li svet ko-ra-ka!"
 hip na-to pre-šer-no že v grad ste.kle-ni ra-ja.
 sta-ra mu-ha pa za njo driske sol-že to-či.

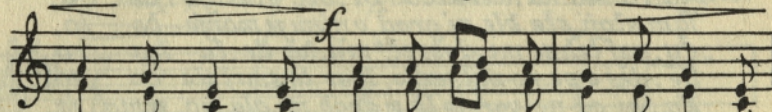
52. Cveće.

Zmerno

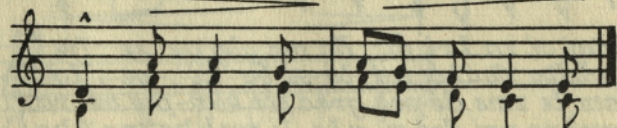
mf

Tko u polju i u gori sve to krasno
 Tko u žilice sok mu lije, tko mu venčić
 Tko li čiri, da mirise, tko li cveće
 „Tko to stvori?“ pitam je ku, pitam pticu,

cveće stvori, plavo, belo i crveno,
 rosom mi je? Otkle cveću kiše lake
 bojadise, da veseli sve kolike
 šumu, reku. „Bog premudri,“ je čigora,

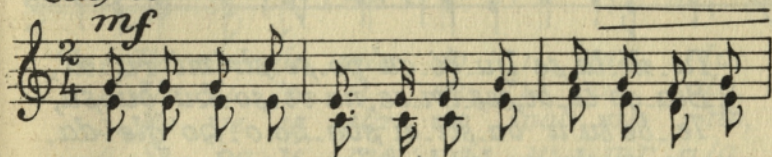
srcu dra go i mile no?
 i sunasca to plezra ke?
 lju de, male i velike?
 gr mi ne bo, glas je mo ra.

*Kdo je krasno cveće ustvaril, polju, gori ga podaril
 modro, rdeče in pa belo, ki ga srce je veselo?*

*Kdo mu soka in hraniva v žilice njegove vliva,
 kdo ga z rosico poživlja, sončne žarke mu pošilja?*

*Kdo mu daje vonj dišeči, duh opojni in dehteči,
 da napaja breg različke z njim nas male in velike?*

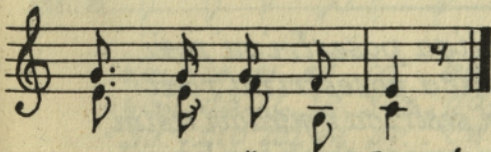
*Kdo v življenje vse je zbudil, a nikdar se ni utrudil,
 kdo ustvarja rod cvetoči? Bog je dobri, vsemogoči.*

53. *Sijaj, sijaj, sončece!**Lahno**mf*

*Si - jaj, si - jaj, sončece, oj sonce ru - me.
 Sonce zgodaj go - ri gre, de - kleta jo - ka.
 Son - ce po - zno do - li gre, pa - stirji tarna.*

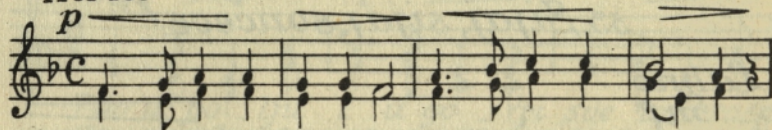
*no! Ka - ko bom sja - lo son - ce, k' sem
 jo, ker ra - de bi le - ža - le, pa
 jo. Do - mov bi ra - di gna - li, pa*

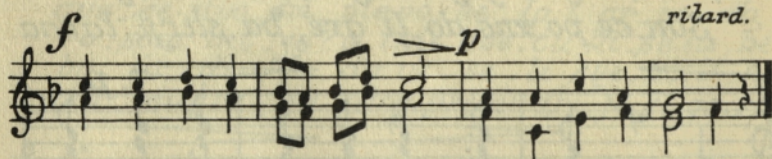
*ved - no ža - lost - no!
 ušta - ti mo - ra - jo.
 če - de ni - ma - jo.*

54. Ruža i ljubica.

Mirno

Tu - ži - la se lju - bi - ca po - se - strimi ru - ži,
 „Bla - go te - bi, ses - tri - ce, na vi - so - ku bu - su,
 Te - be tu u ba - ští - ci sva - ko o - ko gle - da,
 „Po - se - stri - me lju - bi - ce,” ru - ža od - go - va - ra,
 A ja tu - žna ja - dni - ca na vi - so - ku bu - su,

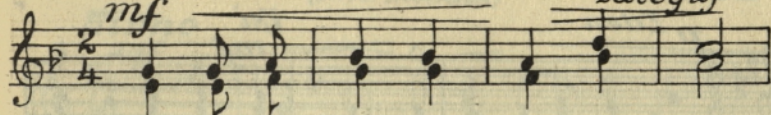

tu - ži - la se lju - bi - ca po - se - strimi ru - ži:
 te - ško me - ni ja - dni - ci tu u tra - vi ni - skoj.
 Ža - me - ne u ši - ka - ri - ni - ko i ne žna - de.”
 „ti u tra - vi sa - žri - ješ go - ječ - de - cu cve - će.
 već u cve - tu mla - do - ští o - tr - gnu - ta sve - nem!”

Tožila vijolica posestrimi roži,
 tožila vijolica posestrimi roži:
 „Blagor tebi, sestrice u gredavi višini,
 joj pa meni, revici, skrili tu v tišini!
 Tebe v vrtu vsak časti, sestrice, očito,
 meni cveti, samcati v dračju ždijo skrilo.”
 „Sestrice vijolica,” roža odgovarja,
 „cvet tvoj v travi dozori, v seme se pretvarja;
 cvet tvoj v travi dozori mirno, plodovito,
 mene vtrga, žamori svet še nerazvito!”

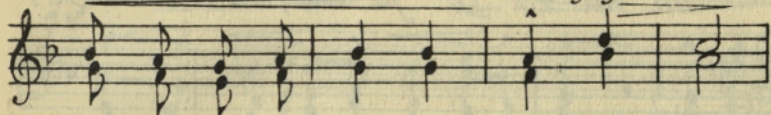
55. Snuždeni pastir.

Andante
mf

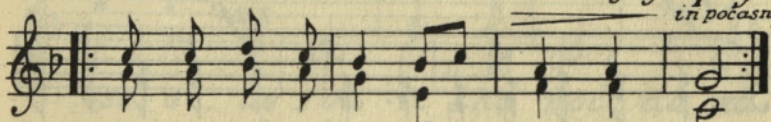
1. „Pa - stir - če mla - do i mi - lo,
2. Što ti je li - ce u - ve - lo,
3. „Mo - je je sta - do pot - pu - no,
4. Se - ka je mo - ja u - mr - la,

zateguj

za - što si se ta - ko snu - ždi - lo,
valj - da ti je sta - da ne - sta - lo,
sa - mo mi je sr - ce klo - nu - lo,
što - no me je ve - rno lju - bi - la,

zateguj I. pl. f
in počasneje.

za - što si se ta - ko snu - ždi - lo?
valj - da ti je sta - da ne - sta - lo?“
sa - mo mi je sr - ce klo - nu - lo.
što - no me je ve - rno lju - bi - la.“

1. Pastirče mlado in milo, kaj te je tako užalilo?
2. Kaj ti je lice zmracilo, morda čredo si izgubilo?
3. „Čreda vsa moja zbrana je, ali v srcu mojem rana je.“
4. Mrtva je mila sestrice, ki me je prisrčno ljubila.“

56. Vrbniče nad morem.

Lahno

p Eden *Vsi*
mf

Vrb - ni - če nad morem, Vrb - ni - če nad
 U - te - bi se go - je, u - te - bi se
 Je - dna dru - goj ka - že, je - dna drugoj
 Da mi do - ne - se - mo, da mi do - ne -
 Da mi za - li - je - mo, da mi za - li -

mo - rem, vi - so - ka pla - ni - no.
 go - je po iz - bor de - voj - ke.
 ka - že: U - sta - ni, se - stri - ce!
 se - mo te hla - dne vo - di - ce,
 je - mo te na - še ro - ži - ce.

p *mf*

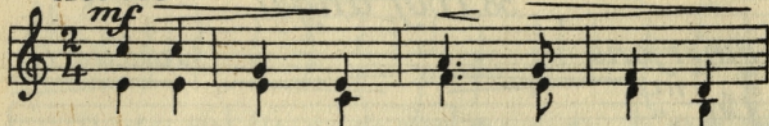
traj - na ni - na ni ne - na, traj - na ni - na ni

ne - na {
 vi - so - ka pla - ni - no.
 po iz - bor de - voj - ke.
 u - sta - ni se - stri - ce!
 te hla - dne vo - di - ce.
 te na - še ro - ži - ce.

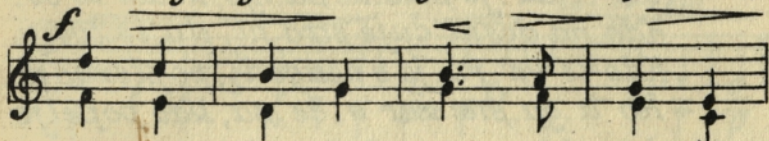
57. Lahko noč.

(A. M. Slomšek)

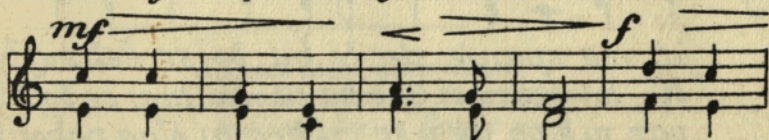
Mirno

mf

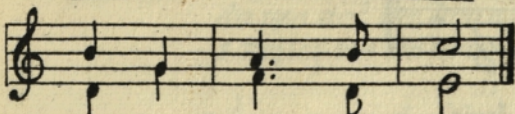
Sve - tlo son - ce se je skri - lo,
 Ti - či - ce in vsa ži - vi - na,
 Mo - ja glav - ca je za - spa - na,

use na sve - tu po - ti - hni - lo,
 go - spo - dar - ji in dru - ži - na
 mo - ja po - stelj - ca po - stla - na,

use o - de - va ti - ha noč, da za
 use po - či - tka želj - no je, ti - ha
 lju - bi an - gel va - ruh moj, ču - vaj

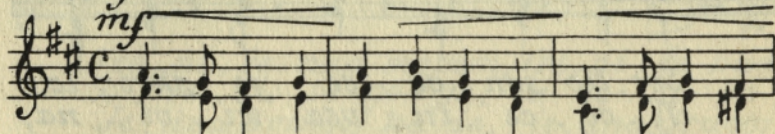

spa - ti nam je moč.
 noč za - xi - blje vse.
 me - ne ti no - coj!

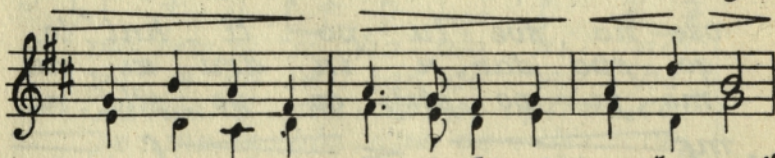
58. Tvoj angel.

Umerjeno

Iv. Kiferle.

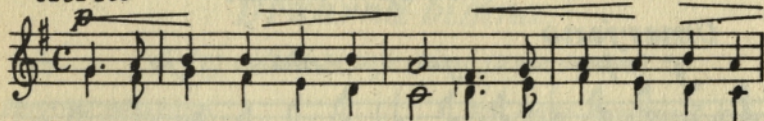
Kdo ti da je slad. ke sa. nje, kadar te ob-
 Kdo na desni čuje stra. ni, du. ši tvo ji
 Kdo te va. ru. je v nezgodi, po stezah ne.
 Ko u. ga. sne var o. če. sa, kdo popelje

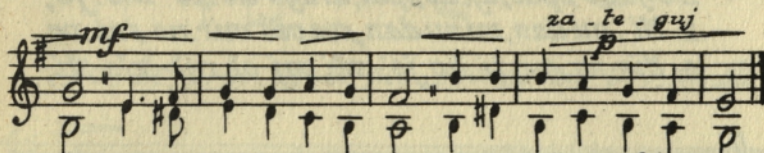
ja. me spanje, de. te lju. bo, sr. ček moj?
 ti. ho xna. ni: Gre. ha ve. ko. maj se boj!
 var. nih vo. di, v sr. cu hra. ni blag pokoj!
 te v ne. be. sa, de. te lju. bo, sr. ček moj?

An. gel tvoj.

59. *Laku noć.**Mirno*

*Sun. ce za. šlo, o - de dan, me - ni o - či skla. pa
Trud. na su mi u - da sva, na po - či. tak moram
Gle, po - lju. bit do. doh vas, ma. mo, ta. to o - vaj*

*san; molim: „Dragi Bože moj, svu noć čuvaj stvarak svoj!“
ja, an. če - o će k me. ni doč, da me št. li ce. lu noć.
čas, sad ću od. mah spavat poč, mam, ta, to, la. ku noć!*

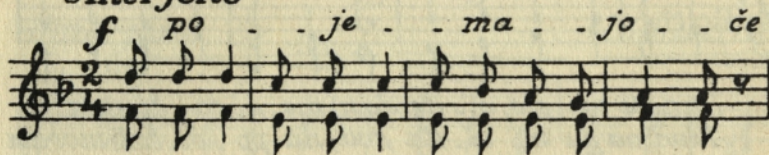
1. *Sonce tone, gine dan,
truden sem in že zaspan;
molim: „Dragi Bogec moj,
čuvaj mene Ti nocoj!*

2. *Pošlji svoje zveste sle,
svoje zlate angelčke,
da vsa noč me branijo,
s krilci me zakrivajo!*

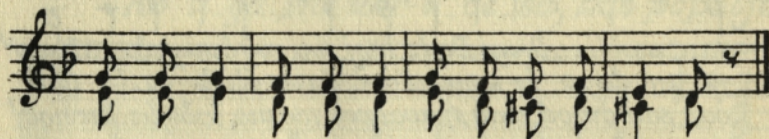
3. *Čuvajo naj stariše,
brate moje in sestre,
naj jih brani tvoja moč,
oče, mati, lahko noč!“*

60. Uspavanka.

Umerjeno

1. Aj - de spat, aj - de spat, drago de - te mo - je,
2. Mi - nu dan, minu dan, sve več mir - no sni - va,
3. Mir - no sve, ti - ho je, sni - vaj o - t - rok zla - ti,

aj - de spat, aj - de spat pokraj majke svoje.
 sla - tki san, sla - tki san ce - li svet ce - li - va.
 šti - ti te, ču - va te Bog i do - bra ma - ti.

-
1. Pojdi spat, pojdi spat, drago dete moje!
 Spavaj mi, sanjaj mi poleg mame svoje!
  2. Pozno je, mrak je že, vse že mirno spava,
 le zaspi tudi ti, mir nad zemljo plava!
  3. Mirno vse, tiho je, spančkaj, otrok zlati,
 čuva te, brani te Bog in dobra mati!

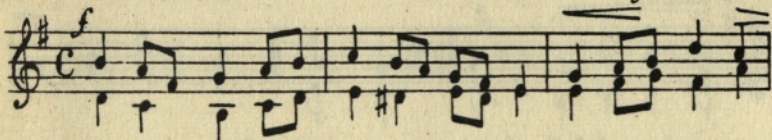
Dodatek.

Državna himna.

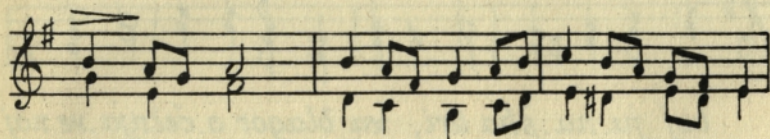
(V tej obliki se poje samo izven cerkve.)

Andante maestoso.

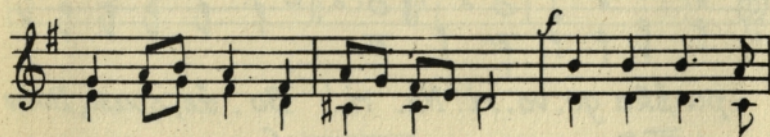
Dav. Jenko-Rurjanin-D. Jenko.

Bo . že, prav . de ti što spa . se od pro . pa . sti

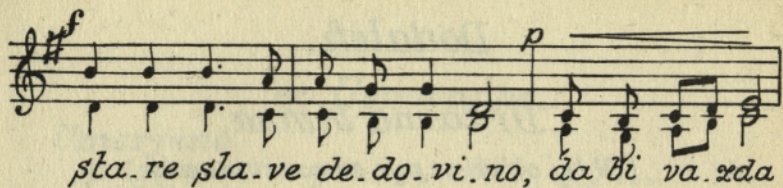
do sad nas, čuj i od . sad na . še gla . se

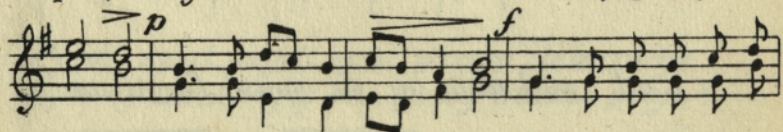
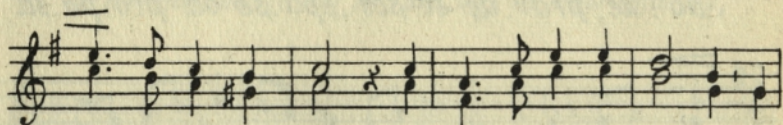
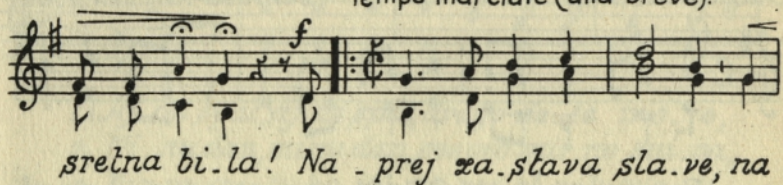
i od . sad nam bu . di spas! Le . pa na . ša

do . mo . vi . na, oj ju . načka zemljo mila,

Tempo marziale (alla breve).

LITOGRAFIJA ZAKLADE TISKARE NARODNIH NOVINA U ZAGREBU

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIČNICA

00000471177

LITOGRAFIJA ZAVODA ZA TISKARSTVO NARODNE NOVIČARNE U ZAGREBU

28. IX. 1946